

Revitalizace kulturního střediska Břovce

BcA. Martina Doležalová

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta multimediálních komunikací
Ateliér Tvorba prostoru

Akademický rok: 2023/2024

ZADÁNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE

(projektu, uměleckého díla, uměleckého výkonu)

Jméno a příjmení: **BcA. Martina Doležalová**
Osobní číslo: **K22423**
Studijní program: **N0212A310007 Multimédia a design**
Specializace: **Tvorba prostoru**
Forma studia: **Prezenční**
Téma práce: **Revitalizace kulturního střediska**

Zásady pro vypracování

- Rozbor zadaného prostorového úkolu a vymezení jeho problematičnosti
- Historiografie daného problému
- Známé příklady stejných nebo podobných řešení (min. 3 příklady, včetně osobního vyhodnocení)
- Koncept a vývoj návrhu (včetně osobního stanoviska)
- Autorská zpráva popisující vybrané schválené řešení
- Výkresová část a obrazová dokumentace
- Dokladová část
- Fyzický model vybraného řešení, příp. realizace/instalace.

Forma zpracování diplomové práce: **tištěná/elektronická**

Seznam doporučené literatury:

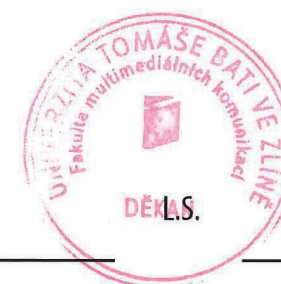
ALTMAN, Irwin a ZUBE, Ervin H. *Public Places and Spaces*. New York: Plenum Press, 1989. ISBN 978-1-4684-5603-5.
NEUFERT, Ernst a NEUFERT, Peter. *Architects' data*. Fifth edition. Hoboken, NJ, USA: Wiley-Blackwell, 2019. ISBN 978-111-9284-352.
NORBERG-SCHULZ, Christian. *Genius loci: krajina, místo, architektura*. 2. vyd. Praha: Dokořán, 2010. ISBN 978-80-7363-303-5.
VALENA, Tomáš. *Vztahy: o vztahě k místu v architektuře*. Praha: Zlatý řez, 2018. ISBN 978-808-8033-059.

Vedoucí diplomové práce: **Ing. arch. Kamil Koláček**
Ateliér Tvorba prostoru

Oponent diplomové práce: **Ing. Radek Otevřel, Ph.D.**
Ateliér Tvorba prostoru

Datum zadání diplomové práce: **1. prosince 2023**

Termín odevzdání diplomové práce: **17. května 2024**

Mgr. Josef Kocourek, Ph.D.
děkan

Ing. arch. Kamil Koláček
vedoucí ateliéru

Ve Zlíně dne 1. prosince 2023

PROHLÁŠENÍ AUTORA BAKALÁŘSKÉ / DIPLOMOVÉ PRÁCE

Beru na vědomí, že

- bakalářská/diplomová práce bude uložena v elektronické podobě v univerzitním informačním systému a bude dostupná k nahlédnutí;
- na moji bakalářskou/diplomovou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, zejm. § 35 odst. 3;
- podle § 60 odst. 1 autorského zákona má UTB ve Zlíně právo na uzavření licenční smlouvy o užití školního díla v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona;
- podle § 60 odst. 2 a 3 mohu užít své dílo – bakalářskou/diplomovou práci – nebo poskytnout licenci k jejímu využití jen s předchozím písemným souhlasem Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně, která je oprávněna v takovém případě ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které byly Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše);
- pokud bylo k vypracování bakalářské/diplomové práce využito softwaru poskytnutého Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně nebo jinými subjekty pouze ke studijním a výzkumným účelům (tj. k nekomerčnímu využití), nelze výsledky bakalářské/diplomové práce využít ke komerčním účelům;
- pokud je výstupem bakalářské/diplomové práce jakýkoliv softwarový produkt, považují se za součást práce rovněž i zdrojové kódy, popř. soubory, ze kterých se projekt skládá. Neodevzdání této součásti může být důvodem k neobhájení práce.

Prohlašuji, že:

- jsem na bakalářské/diplomové práci pracoval samostatně a použitou literaturu jsem citoval. V případě publikace výsledků budu uveden jako spoluautor.

Ve Zlíně dne: 24.4.2024

Jméno a příjmení studenta: MARTINA DOLEŽALOVÁ

.....
podpis studenta

ABSTRAKT

Tato diplomová práce se zaměřuje na revitalizaci kulturního střediska Bůrovce u obce Topolná ve Zlínském kraji. Cílem práce je vytvořit atraktivní prostor v srdci přírody. Využít vše, co prostor nabízí, a jak je přírodou definovaný. Prostor poskytne zázemí pro volný čas, relaxaci a další různorodé využití. A to nejen pro obyvatele obce, ale i turisty a návštěvníky. Prostor se skládá ze tří hlavních zón – kulturní, veřejná, ubytovací. Každá zóna má svůj vlastní prostor, ale zároveň se prolínají. Vytvářejí tak místa pro sociální kontakty. Hlavní dominantou je letní scéna s parketem v centru prostoru. Z tohoto centra vše vychází do různých směrů, které jsou podpořeny průhledy. Výsledkem práce je návrh možného využití a obnovení života v území.

Klíčová slova: krajina, průhledy v krajině, kompoziční principy, zeleň, kultura, rekreace, volný čas

ABSTRACT

This thesis focuses on the revitalization of the cultural centre Bůrovce near the village Topolná in the Zlín region. The goal of the work is to create an attractive space in the heart of nature. To use everything that space offers and how it is defined by nature. The space will provide facilities for leisure, relaxation and various uses not only for the inhabitants of the village, but also for tourists and visitors. The space consists of three main zones - cultural, public, accommodation. Each zone has its own space, but they are connected at the same time. They provide places for social interactions. The dominant point is the summer stage with a dance floor in the centre of the space. Everything comes out of this centre in different directions, which are supported by vistas. The result of the work is a proposal for the possible use and renewal of life in the area.

Keywords: landscape, vistas in the landscape, compositional principles, greenery, culture, recreation, leisure time

„Kultury a podnebí se liší na celém světě, ale lidé jsou stejní. Budou se shromažďovat na veřejnosti, pokud jim k tomu poskytnete vhodné místo.“ – Jan Gehl

Mé poděkování patří především vedoucímu práce a všem odborníkům za cenné rady a podněty při konzultacích. Děkuji všem, kteří mě podporovali a jakkoli přispěli k dokončení této práce.

Prohlašuji, že odevzdaná verze bakalářské/diplomové práce a verze elektronická nahraná do IS/STAG jsou totožné.

OBSAH

ÚVOD	6
1 TYPOLOGIE PROSTORŮ PRO KULTURU A VOLNÝ ČAS	7
1.1 FORMOVÁNÍ KULTURNĚ-REKREAČNÍCH AREÁLŮ.....	7
1.1.1 Rozvržení funkcí a zón	8
1.1.2 Dostupnost, provoz a orientace.....	9
1.1.3 Práce s terénem	9
1.1.4 Role zeleně.....	10
1.1.5 Vodní prvek	10
1.2 STATUS „VEŘEJNÝ“ PROSTOR.....	10
1.3 SOCIÁLNÍ ROVINY VOLNOČASOVÝCH AREÁLŮ	10
1.4 ENVIRONMENTÁLNÍ ASPEKTY	11
2 DIALOGY A VZTAHY PROSTORŮ	12
2.1 PROSTOROVÝ KONTEXT A CHARAKTER MÍSTA	13
2.2 PŘÍRODNÍ RYSY MÍSTA	13
2.3 VYBRANÉ KOMPOZIČNÍ PRINCIPY	14
2.3.1 Vnitřní a vnější kompozice (obsah a forma).....	15
2.3.2 Skladba kompozice	15
2.3.3 Význam kompozičních prvků pro celek kompozice.....	16
2.3.4 Průhledy	16
2.3.5 Cílový bod a dominanta.....	17
3 PŘÍKLADY PODOBNÝCH NÁVRHŮ A REALIZACÍ	18
3.1 STUDIE REVITALIZACE VOLNOČASOVÉHO AREÁLU SVATOŠSKÉ SKÁLY.....	18
3.2 STUDIE REVITALIZACE REKREAČNÍHO AREÁLU V HRÁDKU U ROKYCAN.....	19
3.3 STUDIE REVITALIZACE LETNÍ SCÉNY VE VIMPERK	21
4 ANALÝZY	23
4.1 ŠIRŠÍ VZTAHY.....	23
4.1.1 Topolná	23
4.1.2 Analýza okolních služeb a dostupnost.....	25
4.2 ÚZEMNÍ PLÁN A MAJETKOVÁ MAPA	27
4.3 HISTORIE ŘEŠENÉHO ÚZEMÍ	28
4.4 ANALÝZA STÁVAJÍCÍHO STAVU	29
5 VÝVOJ KONCEPTU	33
5.1 PRVOTNÍ ROZVRŽENÍ, ZÓNY A PROVOZ	33
5.2 DALŠÍ POSTUP PRÁCE	34
5.3 DOTAZNÍK.....	35
6 FINÁLNÍ NÁVRH	36

6.1 ZÓNY A JEJICH VYUŽITÍ.....	36
6.2 POPIS NAVRŽENÉHO ŘEŠENÍ A DETAILNÍCH ČÁSTÍ	36
6.2.1 Uplatnění kompozičních principů.....	37
6.3 PROVOZNÍ ŘEŠENÍ	45
6.4 KONCEPCE VEGETACE.....	47
6.5 PRVKY, MOBILIÁŘ, OSVĚTLENÍ.....	50
6.6 MATERIÁLOVÉ ŘEŠENÍ	53
6.7 VIZUALIZACE.....	57
ZÁVĚR	71
SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY	72
SEZNAM POUŽITÝCH SYMBOLŮ A ZKRATEK	74
SEZNAM OBRÁZKŮ	75
SEZNAM TABULEK A GRAFŮ	76
SEZNAM VÝKRESŮ	77
SEZNAM VIZUALIZACÍ	78
SEZNAM PŘÍLOH	79

ÚVOD

V diplomové práci se zabývám návrhem revitalizace kulturního střediska Bůrovce. Rozlehlý areál se nachází zhruba 1 km od obce Topolná ve Zlínském kraji. Obec má zájem o obnovení života v území. Nachází se zde kulturní dům, letní scéna s parketem, pálenice a vede zde cyklotrasa. Jejich okolí není nijak specificky využíváno ani upraveno. Tyto objekty se nyní využívají, jak pro venkovní, tak vnitřní kulturní a společenské akce. Proto je toto místo vhodné revitalizovat, podpořit to, co se na něm nachází a doplnit o nové funkce a aktivity. Prostor by měl být uzpůsobený jak místním, tak i turistům. Aby se zde propojovali a rozvíjeli sociální kontakty. V areálu by se mělo nacházet i ubytování.

První kapitola je zaměřená na rozklíčování pojmů kulturních, rekreačních a volnočasových areálů. Jejich specifika a společné rysy. Představuje to, co areály utváří a jaké možnosti v nich uživatelé mají. Taktéž jak k nim přistupovat z hlediska vlastnictví. Zmíněny jsou sociální roviny těchto areálů, které informují o uživatelích a o tom, jak uzpůsobený prostor těmto uživatelům poskytnout. Kapitulu zakončují environmentální aspekty, na které je důležité brát zřetel při formování území krajinného rázu pro lidské využití. Druhá kapitola je věnovaná vztahům prostorů, vzájemnému ovlivňování jednotlivostí, které utvářejí celek. Zmíněny jsou přírodní rysy místa, které předurčují to, jak lze následně území využít. Nakonec jsou zmíněny některé kompoziční principy, které jsou v návrhu využity. Následují analýzy potřebné k vhodnému zmapování jak řešeného území, tak jeho bližšího i širšího okolí. Dále je popsán vývoj konceptu, kde je zmíněn i dotazník, který taktéž přispěl k vhodnému uzpůsobení prostoru. Nakonec je popsán finální navržené řešení, s výkresovou dokumentací a potřebnými náležitostmi.

Koncept návrhu spočívá v prostorové kompozici, která se utváří od scény a parketu. Právě scéna a parket jsou centrem a dominantou areálu. Od nich vše vychází do různých směrů, které jsou podpořeny průhledy. Respektování terénního reliéfu, objektů v území a zeleně, je další důležitou myšlenkou návrhu. Využití všeho, co se v území nachází a následného vhodného doplňování o nové prvky, které nemají přírodnímu prostředí a stávajícím objektům konkurovat. Prostor je rozdělen do tří hlavních zón, které ho utvářejí. Jedná se o veřejnou, kulturní a bytovací zónu. Snažila jsem se je vhodně umístit, propojovat a striktně neoddělovat. Aby byl umožněn vzájemný dialog. Primární bylo určit provoz v prostoru a hlavní funkční objekty.

1 TYPOLOGIE PROSTORŮ PRO KULTURU A VOLNÝ ČAS

Jedná se o místa, která umožňují tělesný i sociální rozvoj osobnosti, uspokojení zájmů i regeneraci. Obvykle souhrnně nazývána jako rekreační střediska. Samotná rekreace je pojem rozvíjející volný čas. Volný čas je důležitou součástí života každého člověka. Každý ho tráví jinak, v jiném prostředí a při jiných aktivitách. Lze ho využít k oddychu, regeneraci, zábavě, seberozvoji, sportu, kultuře nebo k jiným zájmovým činnostem. Tyto prostory musí dbát na potřeby lidí různých věkových skupin a na jejich uspokojení ve volném čase. Jedná-li se o jeden prostor (např. jedno rekreační středisko) pak obvykle dochází k propojení především kultury, sportu a relaxace (Dohnal, 2002).

Zde je několik základních typů prostoru pro trávení volného času: divadla, kina, kulturní a komunitní centra, sportovní zařízení, knihovny, parky, rekreační a festivalová střediska, turistická střediska, farmy nebo ranče.

Obecně, vhodné místo pro rekreační prostor je obvykle spojením práce, přírody a člověka. Nebývá narušen zemědělskou, průmyslovou nebo jinou činností. Takové území má vhodné přírodní, kulturní i estetické předpoklady pro vykonávání různorodých aktivit. Jedná se nejčastěji o kulturní, sportovní a rekreační aktivity. Důležitá je především dostupnost, přitažlivost, vybavenost a atraktivita prostoru přitahující návštěvníky. Ovšem hlavní podmínkou takového prostoru je vhodné přírodní prostředí. To určuje charakter celého místa, a také pomáhá k určení typu prostoru. Rekreaci lze třídit do různých kategorií (Gučík, 2004).

Do prostorové kategorie se řadí:

- příměstská rekreace
- rekreace ve volné krajině
- středisková rekreace (v určených oblastech a zařízeních)
- individuální pobytová rekreace.

Dělení dle vazby na roční rytmus:

- každodenní rekreace – pasivní – posezení, společenská komunikace, ...
- každodenní rekreace – aktivní – procházky, projížďky na kole, koupání, sportovní aktivity, ...
- týdenní (víkendová) rekreace – kulturní akce, víkendový pobyt, výlety v okolí, ...

- sezónní (prázdninová) rekreace – jedná se o výraznou změnu prostředí a činností, může se jednat o cestování, organizované rozsáhlejší kulturní a sportovní aktivity a akce, prázdninové pobyty, tábory, ... (Jehlík, 2018)

Rekreační středisko je jedním z typů využití rekreačního prostoru. Dalo by se popsat i jako typ cílového místa cestovního ruchu, které je vybudované na základech přírodních prvků. Rekreační středisko může být dále děleno podle specializací (Gučík, 2004).

Kulturní středisko lze zařadit jako víceúčelovou kulturní organizaci. Historie kulturního střediska sahá do 2. poloviny 19. století. Jejich vznik byl spojen se vznikem spolků. Lidé měli potřebu se někde sejít, komunikovat, prožívat společenské a kulturní uspokojení (Fasora, 2010).

Jedná se o specifický typ vyššího občanského vybavení, které může být situováno do centra nebo na okraj zástavby. Obvykle ale bývají tyto areály lokalizovány ve volné krajině, kde je přímý kontakt s přírodním prostředím. V pozdější době řada těchto areálů zanikla. Především z provozních a finančních důvodů, také z důvodu nevyužití. Dnes se tyto areály revitalizují nebo vytvářejí zcela nová a zájem o ně roste (Šindlerová, 2020).

1.1 Formování kulturně-rekreačních areálů

Při formování takových středisek je hned několik zásadních bodů, na které je důležité brát zřetel:

- atraktivita místa – ať už z přírodního hlediska, historického, kulturního, sociálního, ...
- potenciál místa – působení místa na různorodé aktivity – rekreační, sportovní, kulturní, ...
- dostupnost místa – vzdálenost od větších měst, obcí, okolní služby a zajímavosti
- kapacita a únosnost místa – kolik zatížení a zalidnění určitá krajina unese, taktéž kolik a jaké aktivity (ekologicky únosná kapacita, ekonomicky, soci-kulturně, ...)
- stanovení potřeb a cílů
- analyzování a průzkum (Schneider et al., 2008)

Tyto prostory nabízí jak pasivní, tak aktivní rekreaci na různě dlouho dobu. Jak již bylo zmíněno, lze v nich strávit několik hodin, den, nebo i týden. Primární je vybavení takových míst.

Základní mobiliář, různorodé aktivity, volitelná cestní síť nebo občerstvení. Vliv na délku užívání prostoru může ovlivňovat i dostupnost místa, a to ať hromadnou dopravou nebo po vlastní ose.

Zkvalitnit, a především zpříjemnit užívání lze také využitím vodních prvků. Vodní tok je obvykle obklopen břehovým porostem zeleně. Kromě ekologických výhod poskytují tyto prostory kolem vodních toků rekreační využití. Nejčastěji se jedná o posezení nebo o „měkkou“ dopravu podél toků v podobě pěších cest a cyklotras.

Zde by se dalo hovořit i o tzv. principu designu pro všechny. Ten zformuloval seskupení odborníků a pracovníků Centra pro univerzální design (Státní univerzity Severní Karolíny). Takový design spočívá ve vhodném návrhu prostoru nebo architektury, s tím, že bude prostor využitelný v co největší míře co nejvíce uživateli. Aby každý měl právo zvolit si jaký prostor a jak ho bude využívat. Umožnit rovnost mezi uživateli a zajistit jednoduchost fungování prostoru. Zajistit bezpečí a komfort. Zvažovat přístupnost, pohodlnost a dostupnost v prostoru. S tím souvisí i vhodné rozvržení funkčních částí (Čáblová, 2013).

1.1.1 Rozvržení funkcí a zón

Co vše může takový kulturně-rekreační prostor poskytovat (tyto kategorie se dále mohou členit na různé podkategorie):

- kulturní služby
- stravovací služby
- ubytovací služby
- sportovně-rekreační služby

Kulturní prostor vymezený pro společenské akce hraje v areálech důležitou roli. Je místem setkání a střetů, kde se rozvíjí komunikace různých uživatelů. Tento prostor by měl být variabilní, uzpůsobený různým aktivitám. Jedná se o koncerty, divadlo, vystoupení, vícedenní festivalové akce, programy pro děti, ... Nebo pro soukromé účely v podobě pronajmutí nebo zamluvení prostoru na nejrůznější události (svatby, oslavy, večírky, ...)

Stravovací zařízení v kulturně-rekreačních areálech ovlivňují celkový zážitek a komfort pro uživatele. Také může prodloužit dobu, jakou v areálu návštěvník stráví. Z čistě funkce stravovací se tedy stává i

funkce kulturně-společenská. Může se jednat o veřejné stravovací zařízení nebo neveřejné. Neveřejné stravovací zařízení se může dále dělit na účelové, poloveřejné nebo i uzavřené (Šindlerová, 2020).

Ubytovací zóna by obecně v rekreačním areálu měla splňovat několik kritérií. Brát zřetel na pohodlí a soukromí ubytovacích jednotek. Zajištění bezpečnosti, což poskytne například odpovídající osvětlení, v případě nutnosti i bezpečnostní kamery. Mělo by se vždy jednat o kvalitní přírodní prostředí. Design ubytovacích jednotek by měl reflektovat okolí a harmonicky do něj zapadat. Ubytovací zařízení by měla být přístupná všem. V posledních letech se čím dál více lze setkat s atypickým nebo netradičním ubytováním. To se stává populární jak v zahraničí, tak i v Česku. Jednat se může o posedy, kontejnery, jurty, domy na stromě, tiny-housy a další (SLOWHOP, [2023?]). V neposlední řadě je důležité integrovat zónu se zbytkem areálu, navazovat plynule na další zóny a pohodlně je užívat.

Různé chatové osady a kempy poskytují jinak vybavená zázemí a poskytují jiné služby. To se odvíjí od určitého standardu, následně to ovlivňuje také cenu a komfort pro uživatele. Je tedy na každém, aby vhodně uvážil vlastní potřebu a míru komfortu, kterou potřebuje. Ovšem každý areál musí splňovat minimální požadavky na provoz konkrétních ubytovacích služeb. Jedná se o pohodlný a dostupný přístup. Základní sanitární vybavení s teplou vodou a pravidelným úklid těchto prostorů. Zdroj pitné vody a sběr komunálního odpadu. Popřípadě zajištěná služba „recepce“. Ať už fyzickou osobou nebo přes nejrůznější mobilní aplikace a zařízení. Dále může ubytovací zařízení poskytovat kuchyňku nebo možnost stravovat se v areálu. Připojení k internetu, zabezpečení kempu, poskytnutá komfortní stání pro karavany a stany. Setkat se lze i s prádelnami, sanitárními zařízeními přizpůsobená dětem nebo zpevněnými servisními stáními pro karavany (Hájková, [b.d.]).

Sportovně-rekreační plochy podporují zábavu, sociální interakci, zdraví a jsou nezbytnou součástí každého rekreačního areálu. Může se jednat o aktivní sportování nebo pasivní relaxaci a odpočinek.

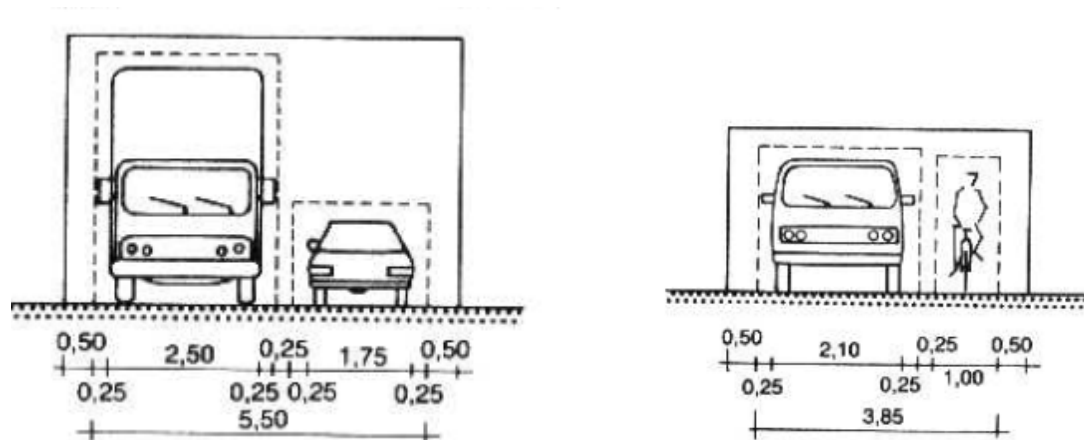
Území by mělo nabízet plochy pro různorodé využití, ať už přesně definované pro konkrétní sporty nebo volné variabilní plochy. Prostor by měl být uzpůsobený pro různé věkové kategorie. Je nezbytné, aby byl snadno přístupný, bezpečný, přehledný a vhodně osvětlený. Dále by měl využívat bezpečnostních prvků, jako jsou měkké dopadové plochy pod herními prvky. Prostor musí poskytovat dostatečné množství sedacích prvků. Vhodná jsou i pikniková nebo grilovací místa, kde lidé přijdou do užšího kontaktu. V blízkosti ploch vymezených pro sport a rekreaci by mělo být právě již zmíněné občerstvení a snadný přístup k pitné vodě. Důležitá je taky interakce s přírodou a přírodními prvky. Nejen pro estetiku a pozitivní vliv na člověka, ale i z funkčních důvodů. Například důmyslné rozmístění stromů a keřů, jako stínících prvků.

1.1.2 Dostupnost, provoz a orientace

Primární u kulturně-rekreačních areálů je snadná dostupnost a orientace v prostoru. Nutná je pohodlná a snadná přístupnost z hlavní silnice. Vzhledem k tomu, že takové areály mají za cíl přilákat návštěvníky a turisty. Návštěvníci se musí snadno zorientovat v prostoru, aby věděli, jak se v něm pohybovat dál. K tomu slouží viditelné značení a orientační systémy (např. mapy). I proto je vhodné v blízkosti příjezdové komunikace umístit parkoviště. Nezbytné je celkově vhodné provozní řešení prostoru, především proto, že se v něm pohybuje několik skupin uživatelů s odlišnými zájmy. Jedná se o pěší turisty, ubytované, cyklisty, návštěvníky kulturních akcí a další.

Parkoviště je v kulturně-rekreačních areálech nutné na několika pozicích. Jak již bylo zmíněno primární je velké parkoviště pro návštěvníky areálu. Následně se může jednat o několik dalších menších parkovišť, jednak pro potřeby zásobování a obsluhy určitých objektů nebo u ubytovacích zařízeních. Parkovací místa musí splňovat normu ČSN 73 6056 a zohledňovat také imobilní návštěvníky (EUROPEAN STANDARDS, 2011).

Komunikace různého typu a charakteru je nutné pečlivě volit dle následného užití. Hlavní trasy v areálu by měly být dostatečně široké s vhodným povrchem pro snadný pohyb větších či menších dopravních prostředků. Vhodně označené a udržované. Pokud se jedná o společnou stezky pro chodce a cyklisty doporučuje se šířka 2,5 metrů, minimální pak 2 metry (Neufert, 1995). Povrch komunikací a parkovišť v areálech přírodního rázu je dobré vhodně uvážit dle náročnosti užití a charakteru cesty. Je na místě přiklánět se k přírodnějším materiálům. Ty podporují přírodní charakter a území tolik nezatěžují.

Obrázek 1 Zleva: Nákladní auto/osobní auto, dodávkové auto/jízdní kolo (zdroj: Neufert, 1995)

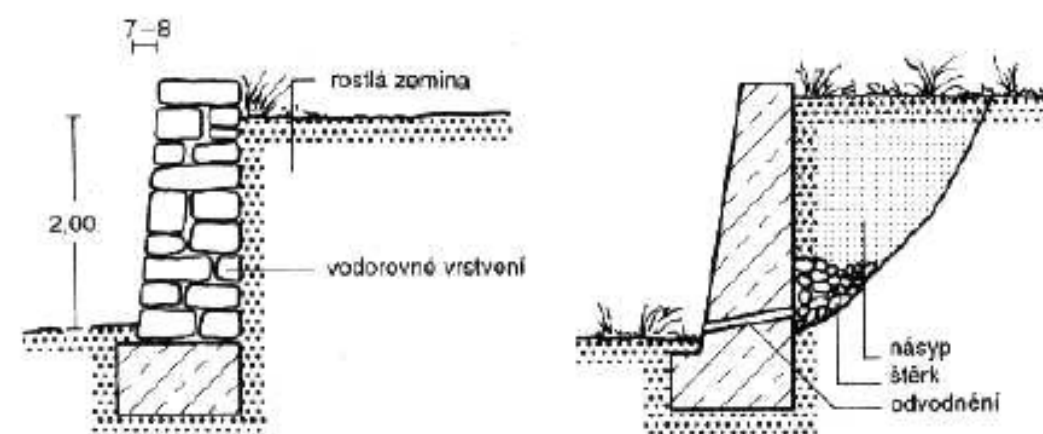
Zde by si dal zmínit i jiný druh orientace na který lze při návrhu brát zřetel. Je to vhodné umístění objektů vůči světovým stranám. Využití toho, co poskytuje krajina a orientovat body ze kterých můžeme

něco pozorovat – na vodní toky, lesy, jezera, květiny, ... To zvyšuje estetickou hodnotu a zážitek uživatele. Mohou se zohlednit také lokální větrné podmínky. Na základě toho vhodně rozvrhnout venkovní plochy i objekty.

1.1.3 Práce s terénem

Místa, kde se nachází prudší svah, šikmý terén nebo jen mírný kopec, ozvláštňují a dynamicky utváří řešený prostor. Mohou se stát náročnějšími částmi při zpracování návrhu i následné realizaci. Pokud se jedná o velmi strmé svahy lze narazit na několik problémů. Může se jednat o sesuvy půdy, tomuto problému lze zamezit vhodným určením stromů, které jsou schopny vytvořit síť z kořenů a sesuvu tak zamezit. Vhodné je pokrýt svah půdopokryvnými keři, rostlinami nebo kameny, které zpomalují rychlost odtoku vody nebo následnou erozi. Ovšem nabízejí také mnoho výhod, místo se stává atraktivnější a přitahuje pozornost. Obvykle taková místa nabízejí hezký výhled, který lze návrhem podpořit. Ať už se jedná o vyhlídková místa, plošiny, terasy nebo drobné sedací prvky (Walshaw, 2016).

Může se jednat například o kamennou zídku. Pokud za zídkou terén s porostem pokračuje mohou být kameny vrstveny až do výšky 2 metrů se sklonem 5–20 %. Oproti betonovým zídkám je zde výhodou přirozené odvodnění skrze mezery mezi kameny. Právě odvodnění je jedním z nejdůležitějších bodů při práci s terénem (Neufert, 1995).

Obrázek 2 Zleva: zeď na sucho, betonová opěrná zeď (zdroj: Neufert, 1995)

Pokud vytváříme svahy, které jsou příkřejší, než přirozený úhel sklonu je nutné je zajistit, a to podle velikosti zásahu. Jedná-li se například o stavbu silnice v příkrém svahu jde o nákladný zásah.

1.1.4 Role zeleně

Zeleň hraje v takovém prostoru důležitou roli hned z několika důvodů. Má pozitivní vliv na psychické zdraví, může snižovat stres a přispívat k celkové pohodě člověka. V rekreačních areálech zajišťuje zeď odpočinková a relaxační místa nebo místa pro aktivní rekreaci (Grzeskow, 2019). Tato estetická „pohoda“ je zajištěna také bezpečností. Dle jedné americké studie zaměřené na zjištění toho, jak lidé vnímají určitý veřejný prostor i díky uspořádání zeleně v něm. Největší míru bezpečí dle výzkumu zajišťuje vodní prvek nebo jakkoli integrovaná voda do území, otevřené travnaté plochy a vzdálené pohledy. Kvalitně byla hodnocena schopnost mít nad prostorem kontrolu a vidět do něj. Zeleň obecně ve veřejném prostoru přispívá k pocitu bezpečí a jistot. Ovšem například hustá vegetace, nevzhledné okolí či odpad snižovali míru vnímání bezpečnosti na určitém místě (Altman, Zube, 1989).

Důležitý je také vliv zeleně na zlepšení ovzduší, popřípadě snížení teplot ve více zastavěných oblastech nebo zadržování dešťové vody. V neposlední řadě podporuje biodiverzitu v prostředí (Grzeskow, 2019).

1.1.5 Vodní prvek

Vodní prvek je dnes téměř nezbytnou součástí každého veřejného prostoru, ať už městského nebo přírodního charakteru. Vytváří příjemnou atmosféru a obohacuje prostor o další přírodní element. Nejedná se ale pouze jen o psychologický vliv vody na člověka. Z vodního prvku se může stát i funkční část prostoru, využitá ke hře, osvěžení nebo jiným činnostem (Whyte, 2021).

V kulturně-rekreačních areálech se obvykle jedná o rybníčky, biotopy, jezírka, potoky nebo jiné vodní plochy. V některých areálech je možné se setkat i s chemicky čištěnými bazény, ovšem stále více se vyskytují vodní plochy přírodního charakteru. Kontakt s vodou ať už pitnou nebo užitkovou je velkým bonusem každého takového prostoru. Propojení uživatelů s vodními toky lze podpořit vybudováním mostků, mol na hladině nebo promenád.

1.2 Status „veřejný“ prostor

Status „veřejný“ jako například veřejné prostranství a veřejný majetek nemusejí být vždy přesně určující. I soukromý majitelé a investoři dnes zohledňují ekonomický a sociální přínos veřejného prostoru a ve svých projektech počítají s jeho poskytnutím. Obecně se tedy předpokládá, že veřejné vlastnictví počítá s neomezeným používáním a přístupností. Není tomu tak ve všech případech, je několik typů veřejných

prostranství s regulovanou a částečně omezenou přístupností. Vlastnictví tedy není vždy určujícím bodem k tomu, jak lze prostor využívat.

Prostor polosoukromý je obvykle prostor v soukromém vlastnictví, kde je povoleno veřejné užití, dle stanovených podmínek. Zpravidla jsou taková místa omezena v jejich přístupnosti a užívání. Jedná se například o restaurační zařízení, rekreační centra, hotely nebo kavárny. Jsou to také budovy nákupních center nebo galerií, které mají charakter uzavřeného interiéru s veřejnými rysy.

Prostor poloveřejný je často ve veřejném vlastnictví a veřejnosti přístupný, ale okolní obyvatelé ho vnímají jako soukromý. Takový prostor využívají obvykle nejvíce místní, taky o něj pečují, jako by byl jejich. Pobyť v takovém prostoru může být někdy limitován provozním řádem nebo jinými prostředky (Čáblova, 2013).

Kulturní, rekreační i volnočasové areály, které jsou ve vlastnictví určité osoby nebo skupiny, a ne města nebo obce jsou tedy polosoukromým prostorem. Ovšem ve všech těchto případech, je nezbytné, aby si uživatelé uvědomovali, že jsou v prostoru, který je nějak řízený a regulovaný. Dbát na předem stanované podmínky vlastníka, řídit se podle nich a dodržovat je. Poté je možné dosáhnout bezpečného a pohodového trávení volného času všech uživatelů v areálu.

Společným zájmem těchto prostorů je uspokojení potřeb lidí, které ho užívají. Ať už se jedná o místa odpočinku, setkávání s nejbližšími nebo širokou veřejností, kultury, zábavy, ... Lidé by se do takových prostorů měli rádi vracet. A protože je veřejný prostor organismus, je nutné o něj neustále pečovat (Vondráčková, 2016).

1.3 Sociální roviny volnočasových areálů

Primárním principem prostoru pro trávení volného času je jeho sociální udržitelnost. Takový prostor by měl být přístupný všem skupinám obyvatel bez rozdílů sociálních nebo ekonomických možností (Gehl, 2010). Lze ho chápat jako jeviště, kde se utvářejí sociální vazby, vztahy a akce. Kvalitu prostoru ovlivňují mezilidské kontakty, komunikace, eliminuje sociální rozdíly a formuje komunitu. Měl by poskytovat místa v prostoru pro různě intenzivní kontakty (Čáblova, 2013). Pro aktivity, při nichž člověk přichází do společnosti ostatních lidí, tak i pro aktivity, které lze vykonávat o samotě (Gehl, 2010). Každý takový kontakt či interakce utváří v lidech hodnoty, názory a dovednosti společenského soužití. Přístupný a uzpůsobený jak dětem, teenagerům, rodinám s malými dětmi, důchodcům, invalidům, turistům, návštěvníkům a dalším. Prostor tak bude využíván průběžně nebo současně, a co nejvíce skupinami uživatelů. Což rozvíjí vhodný sociální model společnosti, provazuje a propojuje sociální kontakty. To může vést až k vytvoření komunity daného prostoru (Čáblova, 2013).

Jan Gehl rozděluje tři druhy venkovních aktivit ve veřejných prostorech:

-nezbytné aktivity – jsou nezbytné a jsou součástí každodenního života (chození do práce, do školy, čekání na autobus, nakupování, ...) obvykle nezáleží na kvalitě venkovních prostor

-volitelné aktivity – jsou vykonávány, pokud účastníci chtějí, pokud jim to čas a místo umožňují (procházky, posezení, ...) obvykle jsou k těmto aktivitám vybírány kvalitní venkovní prostory

-společenské aktivity – jedná se o všechny aktivity, které závisí na přítomnosti dalších lidí ve veřejném prostoru (pozdravy, konverzace, hry, ...) dá se říct, že pokud se setkají dva lidé, již se jedná o společenskou aktivitu (Gehl, 2011).

Modely aktivit lze ovlivnit návrhem tak, že se vytvoří lepší nebo horší místa, živá nebo neživá. Živé místo je příjemné a přátelské, kde lidé mají rozmanité možnosti a kombinují se odpočinek se sociálními aktivitami (Gehl, 2010). Existuje hned několik kritérií, které určují, zda je prostor živý a funkční. Jedná se o dostupnost, která zahrnuje dobrou orientaci v prostoru a poskytnutí informací, pohodlnou vzdálenost a funkční pestrost, kvalitní značení, vhodné podmínky pro chůzi, bezbariérovost nebo třeba přímé vedení pěších cest. Dále je to vzhled a pohodlí, které zahrnuje měřítko prostoru, pocit bezpečí, podmínky pro posezení v prostoru a už vůbec zastavení se v prostoru. Zajímavé pohledy a výhledy a celkový design a estetika. Posledním zmíněným kritériem jsou aktivity zahrnující různorodost, možnost interakce, oživení místa, akce a atrakce nebo občerstvení (Čáblková, 2013).

1.4 Environmentální aspekty

Pod environmentální aspekty prostoru veřejného charakteru lze zařadit vliv a roli zeleně, zachování přírodních vazeb a biodiverzity, využití přírodních prvků a materiálů nebo hospodaření s vodou.

Zeleň představuje nedílnou součást krajiny, ale i veškerých sídel a městských prostředí. Listnaté stromy dokážou snižovat akumulace tepla. Odpařování také zvyšuje proudění vzduchu. Výhodou zeleně je poskytnutí přírodního stínění. V zimě, pokud se jedná o listnaté stromy, zase poskytnutí přímého slunečního svitu a ohřevu povrchů kolem. Dále také pohlcování emisí a nečistot. V neposlední řadě je to vliv na duševní zdraví a pohodu člověka. Podle Williama H. Whyta by stromy měly být primárně soustředěny k místům, kde jsou sedací prvky. Nejvyhledávanější místa pod stromem jsou ta, která poskytují kvalitní výhled na scenérii kolem. Poskytují příjemný pocit bezpečí a chládku tak, jako je to pod baldachýny v pouličních kavárničkách (Whyte, 2021).

Zelené plochy s vegetací, také nabízí úkryt různým živočichům a rostlinám. Jejich potřeby by měly být v projektech veřejných prostranství a krajiny vždy zohledněny. Organismy a vazby mají důležitý vliv a přínos pro stabilitu území. Taková místa dokážou druhotně podpořit také relaxaci a rekreaci uživatelů (Čáblková, 2013).

V případě přírodních materiálů a prvků jde o podpoření přirozené dispozice, rysů a charakteru míst. Obecně upřednostňujeme využití přírodních materiálů a prvků obnovitelného charakteru. Jsou to materiály jako kámen, dřevo, voda, ... (Čáblková, 2013). Mají dobré vlastnosti a snadno se začleňují do kontextu místa. Tyto předpoklady určuje především historie, protože dříve se bral ohled na identitu, kulturu a podtext míst určitých národů. Proto se využíval především lokální materiál. Důležitou roli hraje také výroba a spotřeba energie u daného materiálu (Suske, [2008?]). Tyto aspekty se mohou odrážet také v prvcích, které svou formou vycházejí z přírodního tvarosloví.

Důležité je dbát na vhodnou volbu osvětlení. Umisťovat světelné prvky správným směrem, účelně a ve vhodném množství. Aby nedocházelo ke zbytečnému světelnému znečištění v případě neúčelně umístěných a směřovaných světel. Lze volit také nízkoenergetická svítidla. (Čáblková, 2013).

Vztah člověka k organismům a prostředí je pak nazýván životním prostředím, které se opírá o základy biologické ekologie. Ekologie zde zkoumá vliv člověka na živé i neživé organismy, jako je půda, voda, předcházení silných klimatických změn. Tomu lze předcházet správným nakládáním s vodou – tak jak se to děje v přírodě (Dešťovka, 2021).

2 DIALOGY A VZTAHY PROSTORŮ

Jeden z dialogů prostorů vzniká, jakmile se místo propojí s architekturou. Vznikne mezi nimi vazba a jasný prostorový vztah (Valena, 2018). Obvykle se spojuje architekt a dům, urbanista a město nebo zahradní architekt s parky, zahradami nebo zelení. Vždy jde ale o vztah těchto jednotlivostí a interakci mezi nimi. Nelze říct, že žijeme v jedné z těchto entit, žijeme v prostředí, které nejen tyto entity vytvářejí. Jedná se o žitý prostor, který je vymezený hmotou. (Jehlík, 2013). Lidé jsou součástí těchto prostorových dialogů, a to především vazbami, které je při správném navržení utvářejí. Protože architektura, která se vztahuje k místu a předpoklad člověka navazujícího vztah se navzájem doplňují a podporují. Architektonický vztah k místu má počátek již v navrhování, kdy se zkoumá historie místa, a vše co se na něm nacházelo a proměnilo. Aby došlo k dialogu a vztahu, je potřeba místo prozkoumat z různých úhlů pohledu. Tyto úhly pohledu jsou ale vždy subjektivní. Jedná-li se o dialogickou architekturu je vztah k místu důležitou podmínkou pro navrhování architektury. Pokud je architektura, a vše co architekt nebo designér navrhuje ve vztahu k místu, kde se bude nacházet, jedná se o individualistický zásah (Valena, 2018).

Pokud se jedná o volnou krajinu určuje vztahy a dialogy mezi určitými částmi prostoru sama příroda. Jedná se o výškové uspořádání, reliéf, vodní toky, zalesnění a další přírodní prvky. Ty předurčují budoucí využití a dávají charakter dílčím částem, které mezi sebou komunikují (Čáblová, 2013).

Vztahy prostorů lze při navrhování ovlivnit pozorováním a odvozováním. Zkoumáním významového měřítko, harmonizačních proporcí nebo životodárných vazeb. Uvažovat nad množstvím v rámci velikosti plochy. Detailněji by se mohlo jednat o vztahy prvků (měřítko), jejich vztahu k celku (proporce) a v neposlední řadě o vztahy tvořící zmíněný celek (vazby) (Jehlík, 2018).

Neopomenutelná by při prostorových dialozích neměla být ani **cesta**. Tomáš Valena ve své knize *Vztahy: O vazbě k místu v architektuře* zmiňuje, že prostor se teprve cestou otevírá (Valena, 2018). Cesta vztahy v prostoru propojuje, možná ještě přesněji definuje, a také ohraničuje. Může se stát nepatrnou hranicí, která je zcela propustná, ale fyzicky nepropustná. Je to to, co určuje směr a dává hodnoty jednotlivým místům a objektům. Komunikace mezi cestou, objektem a místem tedy utvářejí celkový prostor (Melková, 2013). Pomineme-li funkční využití cesty, můžeme ji vnímat jako kresbu, ornament nebo linii v určitém prostoru. S linií souvisejí i ideje, které může cesta provázet. Může se tak stát spoluvůrcem iluze, usměrnění pohledů nebo průhledů. Cesta může ovlivnit i duševní stav a poznání, protože je zdrojem hybnosti, neklidu i klidu. Nebo zdrojem svobody, kterou poskytne uživateli, když skončí a vypustí ho do organismu, kde se může svobodně a dle své úvahy pohybovat a zabydlovat (Otruba, 2002).

Pavla Melková na obálce své knihy *Vnímání prostoru* píše: „Pokud svět chápeme jako propojený celek, a nikoli jako shluk vedle sebe existujících, navzájem nespojitých částí, a to v prostoru i čase, pak se klíčem k jeho pochopení stávají souvislosti, respektive vztahy“ (Melková, 2021, obálka knihy). Dále dodává, že nejenže architektonický objekt a místo spolu v harmonii a dialogu vytvářejí celkové prostředí, jeho nutností je i **komunikace s uživateli** (Melková, 2021).

Fyzické prostředí výrazně ovlivňuje chování lidí v něm. Podněcuje je k rozhodování, cítění a vnímání. A především k osobní interpretaci prostoru. Možný je i druhý úhel pohledu na řešenou věc, kdy lidé mění a ovlivňují prostor kolem sebe. Jedná se tedy o vzájemnou komunikaci uživatelů a prostorů. V tomto vztahu není nikdo pasivní. To, kdo je v tomto vztahu nadřazený a určuje jeho směr obvykle ovlivňuje ten, kdo prostor navrhuje (Čáblová, 2013).

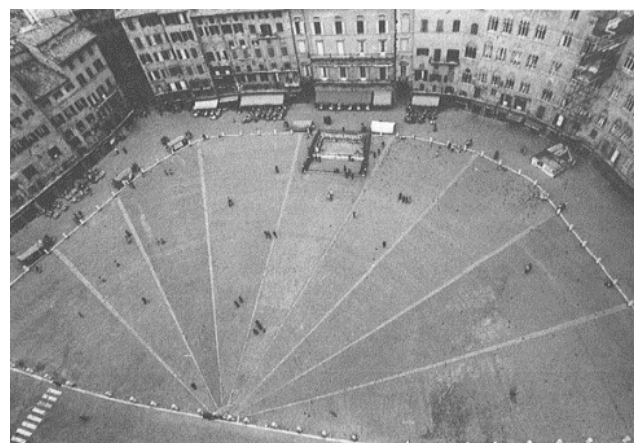
Podle Jana Jehlíka se komunikace pojí s pocitem sdílení a vnímáním prostoru jako veřejného a otevřeného. Všechny aspekty komunikace jsou závislé na prostředí, které je bohaté na vnitřní obsah a snadno pochopitelné v prostorovém uspořádání, a které je integrované do širšího kontextu s možnostmi různorodých spojení na více úrovních. Takové prostředí podporuje vztahovou rozmanitost a musí nabízet rozličné charaktery a souvislosti prostoru a průchodnost oblasti. Aby bylo umožněné jak osobní setkávání, tak i možnost zůstat anonymním v davu, a vytvářet dynamiku mezi známým a cizím, otevřeným a uzavřeným, zachováním a překračováním hranic. Komunikace zahrnuje interakce mezi lidmi, mezi lidmi a objekty a prostředím, stejně tak jako vzájemný dialog mezi objektem a prostorem (Jehlík, 2018).

2.1 Prostorový kontext a charakter místa

Prostor, který určuje organizace prvků v místě a charakter, který udává celkovou atmosféru místa by se dal zahrnout jako podkategorie sktruktury místa nebo také žitého prostoru. Prostorová organice je pestrá, ovšem i podobné uspořádání forem v prostoru mohou vytvářet zcela odlišný charakter. Tyto formy jsou tvořeny z určitých prvků, které lze vnímat také jako hranice v prostoru. Zde není míněno nepropustnou hranicí, striktně oddělující, pouze něco, co definuje prostor. V krajině se jedná o nebe, půdu a horizont. V architektuře pak o strop, podlahu a stěny (Norberg-Schulz, 2010).

Obrázek 3 Sídlo v krajině. Capracotta, Isernia (zdroj: Norberg-Schulz, 2010)

Obrázek 4 Vnitřní místo ve městě. Il Campo, Siena (zdroj: Norberg-Schulz, 2010)

Prostorový kontext lze popsat jako vše materiální i nemateriální, umělé či přirozené, co je na konkrétní prostor vázané a je součástí místa, tedy jeho „stabilitas loci“. V této souvislosti lze hovořit také o *geniu loci*, který vyjadřuje doslova ducha místa (Valena, 2018).

Konkrétní prostory mají svůj původ a souvislosti v místech, ovšem mají odlišný stupeň uzavřenosti a rozlehlosti. Jistá uzavřenost prostoru, co se tak stává centrem a ohniskem svého okolí. Takový prostor se do všech směrů rozléhá v odlišném rytmu a směru. Nebe a země, tedy vertikála a horizontála, jsou základními směry každého prostoru. Šíření prostoru také ovlivňují přírodní rysy místa a sídla (Norberg-Schulz, 2010).

Christian Norberg Schulz popisuje, jak definoval uzavřenost a hranice Heidegger: „Hranice nejsou to, kde něco končí, ale – jak chápali Řekové – jsou tím, odkud zjevující se věci získávají svůj počátek (Norberg-Schulz, 2010, s.13).

Charakter místa definuje jak atmosféru určitého prostoru, tak charakter jednotlivých forem v prostoru. Různorodé aktivity vyžadují prostory s odlišným charakterem. Každá místa mají zcela odlišné povahy, krajina se vyznačuje zcela přírodním charakterem, povahu města určuje především charakter forem. Vliv mají také změny počasí, ročních období nebo světelné podmínky (Norberg-Schulz, 2010).

2.2 Přírodní rysy místa

Tato kapitola představuje několik přírodních rysů, které definují místo. Jedná se jak o topologické jevy, tak třeba i vodní prvky nebo vegetaci.

Velmi výrazným rysem místa jsou **vyvýšeniny** (hory, pahorky), které sahají obvykle vysoko a působí tak nejbližší nebi. Hory jsou vizuálně přítomné, ale ne příliš dostupné, patří k odlehlým místům. Jejich *genius loci* je tajemný a nadřazený, člověka přitahuje a láká, ale také vyvolává respekt. Nelze všechny vyvýšeniny popsat jednotně. Může se jednat o solitérní skály, horské hřebeny s ostrými hranicemi náhorní plošiny nebo hory podobající, přibližující se rovné ploše. Takovéto hory mají jiné hranice místa i jiného *genia loci*. Opakem jsou **sníženiny** například údolí. Aby se taková sníženina stala místem, musí nějak směřovat a být prostorově ohraničená. Primární *genius loci* údolního místa spočívá právě v otevřenosti a uzavřenosti místa. Charakter místa ovlivňuje hloubka, šířka takových míst nebo přístupnost. Někde mezi vysokým a nízkým místem je **svah**. Svah na rovné pláni vyvolává větší pocit

hranice, ale také intimitu, místo se zdá soukromější a dynamičtější. Z jedné strany je chráněný a z druhé otevřený svému okolí. Sklon svahu je různorodý, to ovlivňuje charakter místa i možnosti jeho využití. Silným rysem místa může být i **jeskyně**, její tajemnost a temnota. Fascinující přírodní prostor pro přebývání.

Voda jakožto živel vymezuje hranice velmi výrazně. Je v kontrastu se statickými prvky a dostává do přírodních míst proměnlivost, zvuky, zrcadlení a mnoho dalších aspektů utvářejících ducha těchto míst (Valena, 2018). Zvuk šumějící vody, zčeřená hladina nebo i jen kapající voda obohacuje prostor o děj (Melková, 2013).

Vodní místa jsou rozmanitá, může se jednat o břeh, říční zákrut, pramen, soutok, vodopády, kaskády, tůň, jezera či rybníky, zátoky, ostrovy nebo poloostrovy. Právě **pramen**, jak název napovídá, je počátkem, je to zrození, které mnohdy člověk nevnímá. To, co dělí zemi a vodu je **břeh**. Je to prostorově ohraničené místo. Charakter takového místa určuje jednak voda – zda je stojatá nebo tekoucí, ale také strmost a výška břehu.

Nyní se k povrchovému reliéfu a vodě přidá vegetace, která všeobecně reliéf sleduje, následuje ho a podtrhuje. Utváří prostorotvorná místa s ohledem na měřítko nebo druh vegetačních ploch. **Stromy** nebo větší skupiny stromů výrazně dotvářejí charakter a atmosféru každého místa. Jsou to prostorové objekty, které tvoří hmotná místa v krajině (Valena, 2018). Symbolizují život a jsou hlavními kompozičními prvky krajinářské architektury. Skupiny stromů, ale i solitéry jsou to základní v tvorbě takového díla. Vše ostatní jako voda, terén, ostatní vegetace atd., jsou prvky doprovodné (Otruba, 2002). Stromy mají na určitém místě podobné působení jako svah. Vytvářejí pocit hranice, intimitu a soukromí, ovšem jsou propustné, to může být v některých případech příjemnější. Podle důležitosti vymezení a oddělení prostoru, lze také rozlišit **keře** a **květiny**. Stromy mohou být volně stojící, nebo ve větší skupině stromů, mohou vytvořit menší háje nebo přejít až v **les** nebo **lesní divočinu** (Valena, 2018). Les je architektonický element a má své architektonické články, neboť strom je architektonický prvek. Důležité je mít na paměti, že les je katedrálou, katedrálou větví, listů, kmenů, světla a barev (Otruba, 2002). Les lze vnímat kladně, jako pozitivní místo, které dobývá energii nebo jako lesní divočinu, která je hustě zarostlá a nepřehledná. Je to uzavřený pochmurný prostor, který vyvolá dojem nepropustnosti. Je úkrytem divoké zvěře. Ovšem i takový les má příjemná místa a tím jsou **mýtiny**. Obvykle jde o nečekané místo. Korunami uzavřený a šumějící prostor vystřídá pohled do nebe. Najednou se vrátí pocit bezpečí a volnosti, který možná tvoří právě les. Není to právě on, který mýtinu obklopuje a najednou se jeví jako ochranná hranice nebo je stále tím temným místem, které čeká až jím projdeme zpět? (Valena, 2018).

2.3 Vybrané kompoziční principy

Kompozice z latinského slova „*compositio*“ znamená skladbu či sestavení nebo také dohodu a smíření. Zjednodušeně řečeno se jedná o esteticky vhodné uspořádání jednotlivých hmotných prvků. Formulují nejrozličnější entity s různorodým charakterem a z nich vytváří jednotný celek. O kompozici tedy lze hovořit jedná-li se o souvislost mezi alespoň dvěma kompozičními prvky (Flekalová, Kulišťáková, 2011).

Urbanistická kompozice se zabývá vhodným uspořádáním sídla, ať už města či obce. Především uspořádáním objektů, které dominantně ovlivňují vzhled místa. Toto uspořádání následně ovlivňuje, jak uživatel bude prostor vnímat a jak se v něm bude chovat a orientovat. A jelikož každé sídlo je součástí krajiny, tak i některé přírodní rysy místa (svah, louky, lesy, rybníky, ...) jsou předmětem urbanistické kompozice.

Krajinná kompozice se zabývá vhodným uspořádáním přírodních i architektonických prvků ve volné krajině. Jsou tvořeny vazbami mezi jednotlivými prvky, které se navzájem ovlivňují a utvářejí celek kompozice. A právě tyto vztahy a vazby kompozičních principů utvářejí komponovanou krajinu (Rozmanová, Pokorná, 2019).

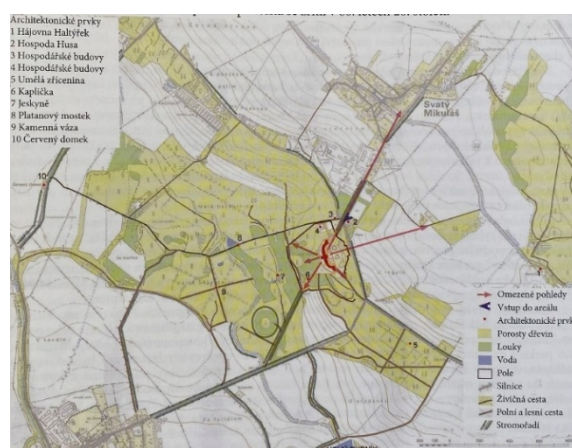
Podstatou tvorby **komponované krajiny** je logika prostoru, která nevychází primárně pouze z funkcí, ale spíše z vyššího smyslu, myšlenek a postojů. Kde se snoubí krása, vesmírný řád a mystika. Vymezení takovéto krajiny je velmi obtížné. Její součástí jsou obvykle vzdálené pohledové dominanty místa, podpořené průhledy. Promyšlené otevírání takových pohledů a scén nebo trasování cest. Někdy mohou být taková místa symbolicky propojena s místy několik kilometrů vzdálenými. Konkrétními příklady jsou barokní komponované krajiny, bažantnice, obory, sakrální stavby a celky nebo také parky a zahrady. A vlastně všechny krajiny, či území, kterým kultury vnesly i jiný rozměr než ekonomický a hospodářský. A jsou tak kombinovaným dílem přírody a člověka.

Prvotní náznaky cíleného koncipování prostoru sahají až do dob neolitu. Hlavním tématem předkřesťanských krajinných kompozic byly rituály a kultury, které se odvíjely od pohybu těles v kosmu. Ty v tehdejší době určovaly roční rytmus zemědělského společenství. S postupným šířením křesťanské víry se proměňují i kompozice. Pozornost lidí se obrací k Bohu a stejně tak kompozice související s životem a obětí Krista. V době novověku kompozice reprezentují aristokracii a postavení člověka. Tyto tendence založené na uspořádání prostoru geometrickým způsobem se proměňují až po 2. polovině 18. století. Poté se pozornost upíná na krásu krajiny a využívá se přírodně–krajinářských úprav.

Oslavuje se příroda. K příkladům novodobé krajinné kompozice patří především golfové hřiště. Ta výrazně ovlivňují organizaci volné krajiny, jsou situovaná do atraktivních území a jejich rozporuplné hodnoty vzbuzují emoce. Pokud se jedná o sakrální kompozice i tam je dnes zaznamenán vývoj. Obvykle jsou reprezentovány budovami, které nesou ducha předkřesťanských tradic nebo novodobými svatyněmi.

Obrázek 5 Centrum kompozice Novodvorská (zdroj: Flekalová, Kulišťáková, 2011)

Obrázek 6 Centrum kompozice Novodvorská – dnešní podoba (zdroj: Flekalová, Kulišťáková, 2011)

U krajinných kompozic bývá obvykle předem specifikovaný kompoziční záměr, který ovlivňuje utváření veškerých prostorových vztahů. Takovýto záměrně komponovaný prostor se v podstatě stává uměleckým dílem. Je tedy důležité umět rozpoznat podstatu kompozice a proniknout k zrakovým systémům, vůči nimž je myšlenka vymezena. Ovšem taková krajina je jen málokdy přeměněna v duchu myšlenky kompozice úplně celá, na rozdíl například od parků a zahrad. Prvky a vazby kompozice jsou spíše vkládány do krajiny. Následně spolu se stávajícími prvky vytvářejí nový obraz (Flekalová, Kulišťáková, 2011).

2.3.1 Vnitřní a vnější kompozice (obsah a forma)

Základní vlastností kompozice je propojení kulturně-spoločenských a hospodářských požadavků se symbolickými, estetickým a duchovními rovinami. V důsledku toho, že se spojí podstatná prostorová skladba a myšlenka, vznikne hlubší podstata. A dílo jako celek dosáhne vyšší úrovně. Vnitřní kompozici lze pochopit až po osobní zkušenosti s prostorem. A to především díky atmosféře, vývoji, duchu historie, ... Naproti tomu k rozpoznání základní kostry kompozice postačí zachycení terénu a hmotných prvků na mapě. Podle základní kompoziční myšlenky lze kompozici rozdělit na tři typy:

-sakrální – krajinné kompozice jsou obvykle vázány na kostely, kaple, kláštery nebo podobné drobnější sakrální objekty. Nejčastěji se jedná o poutní areály a křížové cesty

-profánní – krajinné kompozice jsou nejčastěji spojeny s aristokratickým nebo hospodářským sídlem a místy určenými pro odpočinek a rekreaci.

- kombinované – krajinné kompozice mísí v krajině prvky jak sakrální, tak profánní.

2.3.2 Skladba kompozice

Kompoziční body – u bodu obecně platí, že čím více je o samotě, tím více přitahuje pozornost. Bod je obvykle akcentem a dominantou s různorodým prostorovým významem. Kompoziční body mají charakter prostorových uzlů, center nebo jader. Oni jsou středem – tedy od nich se utváří celek a taky k nim směřuje. Spadají sem i vyhlídková místa, která poskytují výhled a prostor pro vnímání kompozice. I když se výrazně prostorově neuplatňují, jejich místo je vždy důsledně vybíráno.

Kompoziční linie (osy, vazby) – jedná se o spojnice mezi dílčími segmenty kompozice. Vyjadřují hlavní prostorové vztahy a souvislosti, zajišťují celistvost. Charakter kompozičních linií je různorodý, může se jednat o vizuální, fyzické symbolické nebo kombinované osy.

-fyzické vazby – se výrazně podílejí na hmotném kompozičním základu. Jsou tvořeny cestami, stromořadím, alejemi, průseky, vodními prvky apod.

-vizuální vazby – utvářejí vztahy mezi prvky, cíleně a plnohodnotně dotvářejí náplň kompozice.

Definují i vizuální vazby a rozmístění ploch a pohledových bariér. Vizuální vazby byly obvykle cíleny z významných kompozičních míst, jako vstup, tedy přístupové místo, odkud se vše otevírá nebo z vyhlídkových okruhů a jiných tras. Fyzické a vizuální vazby se často kombinují. Samotné vizuální vazby jsou cíleny na pozorování objektu – dominanty. Ke kombinaci s fyzickými vazbami dochází například, když je takový pohled lemovaný alejí stromů.

-symbolické vazby – utvářejí kompozici na symbolické rovině. Jsou spojeny s obsahem kompozice, zachováním symbolických vazeb, znalostí historie a vědomostí o místě. Příklad můžou být principy orientace vůči Slunci (např. oltáře byli od středověku orientovány k východu) nebo světovým stranám.

2.3.3 Význam kompozičních prvků pro celek kompozice

Kompoziční prvky lze v celku díla dělit na hlavní, vedlejší a doplňkové.

-hlavní kompoziční prvky – jsou nejdůležitější pro pochopení jádra kompozice. Vytvářejí kostru, a vše se od nich odvíjí. Pokud dojde ke ztrátě hlavního prvku, jsou zásadně změněny vlastnosti a dochází ke ztrátě celistvosti.

-vedlejší kompoziční prvky – jsou podstatné k pochopení charakteru kompozice. Při jejich ztrátě dochází zejména k dílčím změnám, především v menším měřítku.

-doplňkové kompoziční prvky – vliv těchto prvků není zásadní, vůči hlavnímu kompozičnímu schématu. Při ztrátě těchto prvků dochází k dílčím změnám v souvislosti s menšími podcelky a částmi prostoru (Flekalová, Kulišťáková, 2011).

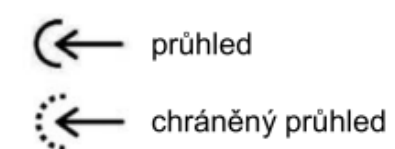
Obrázek 7 Schéma krajinné kompozice s vyznačením významu jednotlivých kompozičních prvků a jednotlivých kompozičních celků (zdroj: Flekalová, Kulišťáková, 2011)

2.3.4 Průhledy

Jedná se o poskytnutí pohledu na určený cíl. Směr pohledu může být definovaný objekty nebo například zelení. Tyto objekty mají za cíl nasměrovat pozorovatele tak, aby jeho pohled z určitého místa dopadl na

cílový bod, obvykle centrum. Centrum je středem kompozice, vše kolem se podřizuje a nesoupeří s ním. Centrum nemusí být nutně stavbou, může se jednat o zajímavý pohled na krajinu, vodní prvek nebo vyznačený vstup do určitého území. Na taková místa je vhodné umístit relaxační a odpočinkové plochy nebo prvky, které pozorovatele na místě pozdrží. Průhledy obvykle vznikají záměrně, ale ne vždy tomu tak musí být. Může se také jednat o velice soukromá a nenápadná místa, která získávají jiný charakter než velkolepé průhledy. Utvářejí potom zcela odlišnou atmosféru prostoru (Rozmanová, Pokorná, 2019). Mohou to být scény, které se odkrývají postupně, dynamikou překvapení a gradace, umocňují tak intenzitu zážitku. V odlišném případě je příchod přímý a cíl je od začátku viditelný. Tvorba průhledů v krajině, ale takéž výhledů, scenérií, alejí, pobytových míst podél cest, a cest samotných jakožto nosných páteří každé krajinné úpravy – to vše byly tradiční prvky navrhování (Melková, 2013).

Průhledy jsou tvořeny orámováním z přesně stanoveného místa na cílový bod. Chráněný průhled závisí na vizuálním spojení a interakci mezi jednotlivými prvky nebo prostory, nejde o přesně určený pohled výhledu. Lze se setkat také s pojmem chráněný pohled, který má speciální hodnotu v obraze místa. Takový pohled by neměl být vizuálně ničím narušen ani přerušen (Rozmanová, Pokorná, 2019).

Obrázek 8 Průhledy – příklad grafické značky (zdroj: Rozmanová, Pokorná, 2019)

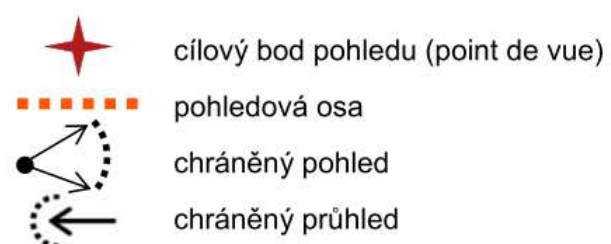

Obrázek 9 Průhled zelení na zámek, Černá Hora (zdroj: Rozmanová, Pokorná, 2019)

2.3.5 Cílový bod a dominanta

Cílový bod pohledu, nebo také „*point de vue*“ bývá dominantou celého prostoru. Je to těžiště dané kompozice a bez něj by ztratila smysl. Cílový bod zastává stejné principy jako pohledově exponované místo. Obvykle jsou závislé na pohledové ose nebo průhledu. Nejčastěji je cílovým bodem nějaké umělecké dílo, hodnotný objekt nebo přírodní prvek.

Dominantou může být výrazný objekt nebo taktéž přírodní prvek, který přitahuje pozornost. Ať už velikostí, barevností, materiálem nebo zpracováním. Může se také jednat o zcela neupravené prvky přírodního charakteru nebo dokonce nevzhledné objekty. Dominanty se nemusí uplatňovat v dálkových pohledech, naopak mohou být v dálce nepatrné nebo i pohledově chráněné (Rozmanová, Pokorná, 2019).

Obrázek 10 Cílový bod pohledu – příklad grafické značky (zdroj: Rozmanová, Pokorná, 2019)

Obrázek 11 Park Château de Courances, Paříž (zdroj: Prouza, 2015)

3 PŘÍKLADY PODOBNÝCH NÁVRHŮ A REALIZACÍ

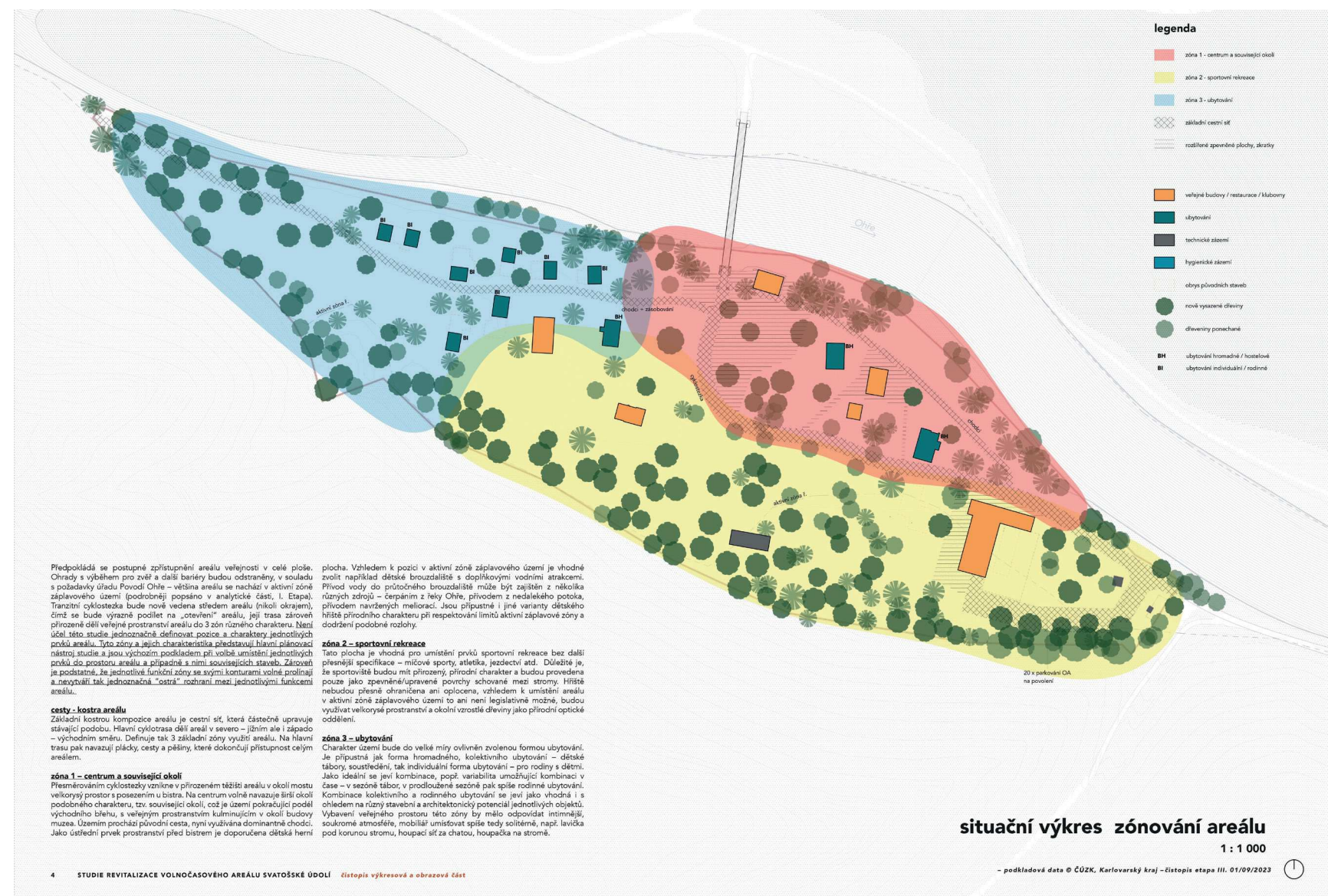
3.1 Studie revitalizace volnočasového areálu Svatošské skály

Řešené území se nachází v blízkosti Svatošských skal, kde jsou zalesněné prudké svahy a niva řeky Ohře. Území je vzdáleno zhruba kilometr od civilizace, obklopeno pouze lesy a vodou. I proto je v konceptu primární respekt k hodnotám, které udává sama příroda. Využít to, co území a příroda nabízí a zbytečně nevnášet nový charakter. Veškeré využití v areálu je dobře rozmístěno, dětská hřiště jsou skryta pod stromy, chatky rozvolněny po louce. Součástí je i bistro a volnočasová plocha s brouzdalištěm. Na břehu řeky lze pozorovat proplouvající vodáky nebo se koupat. Celý prostor je volně přístupný, je centrem, které je obklopeno vegetací. To se postupně proměňuje v bučiny, slunné rekreační louky, lužní porost...

Autor: jih.architekti a Ateliér Za Mák

Lokalita: Karlovy Vary

Projekt: 2022–2023 (Za Mák, 2023)

Obrázek 12 Situační výkres – zónování areálu (zdroj: Křenek, 2023)

Obrázek 13 Vizualizace (zdroj: Za Mák, 2023)

3.2 Studie revitalizace rekreačního areálu v Hrádku u Rokycan

Základem projektu je určení a rozčlenění několika částí s různorodým funkčním obsahem. Všechny tyto části by se na sebe měly vázat, ovšem realizovat jde každou nezávisle. Třeba i v jiném rozsahu a standardu. Cílem je, aby areál působil jako velký otevřený park a s multifunkčním využitím pro všechny. Ze západní strany areálu se otevírá volné prostranství a vstupní, hlavní koridor, který směřuje k srdci areálu. Srdcem by měla být vodní plocha nebo i více ploch, které by byly okrasné, vodohospodářské nebo rekreační. U centra se nachází také občerstvení a technické zázemí, v blízkosti odpočinkových ploch a herních prvků. Volná zelená plocha na jižní straně může být využita ke kulturním akcím nebo kempování. V areálu se nachází také lužní les využitý k edukativní rekreaci. Všechny plochy v areálu spojuje obnovená trasa původního mlýnského náhonu, zároveň je funkčně odděluje. Primárně propojuje symbolicky historické souvislosti s nově navrženým areálem. Celý projekt se v současnosti stále dopracovává a vyvíjí.

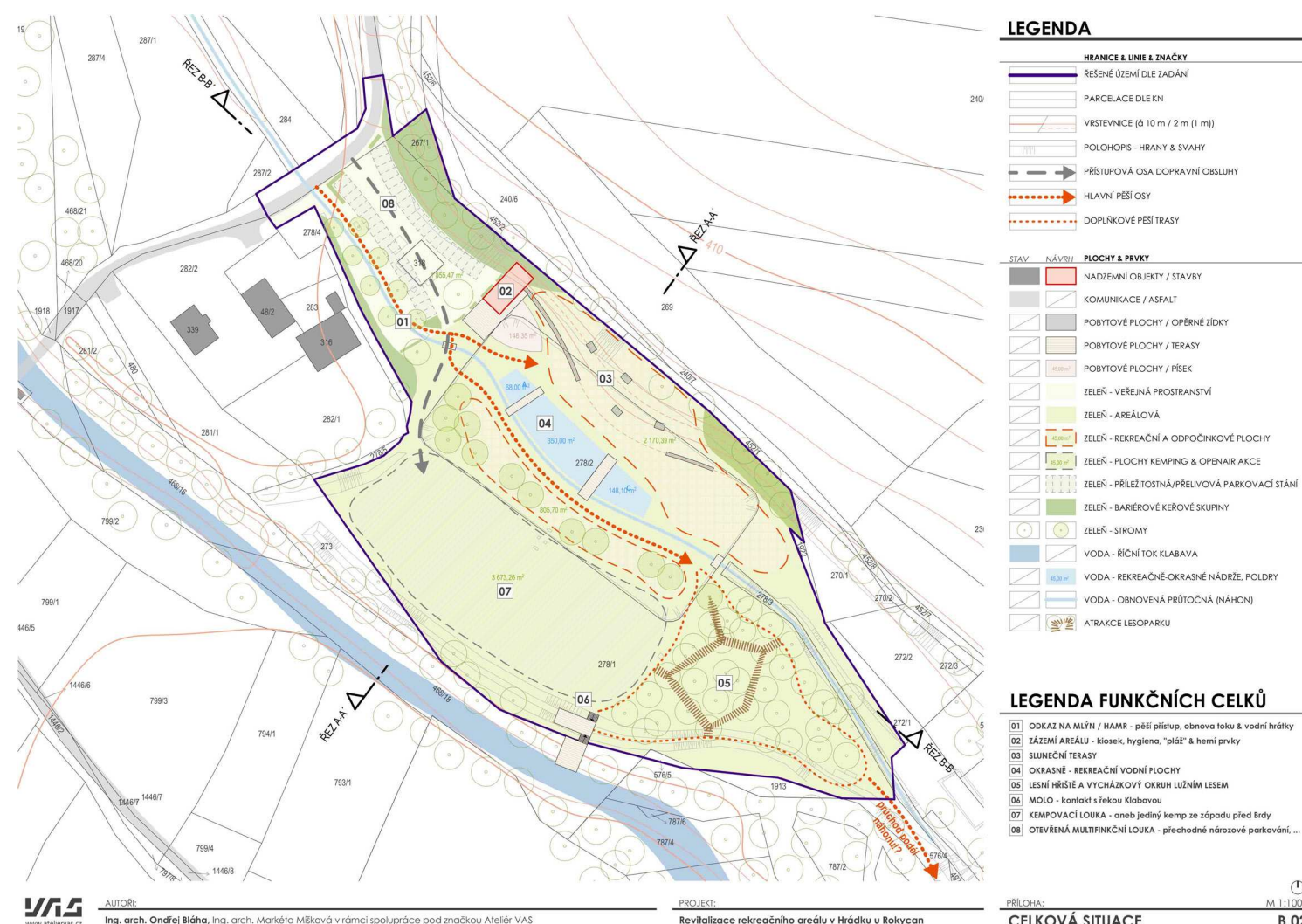
Autor: Ing. arch. Ondřej Bláha

Spolupráce: Ing. arch. Markéta Míšková

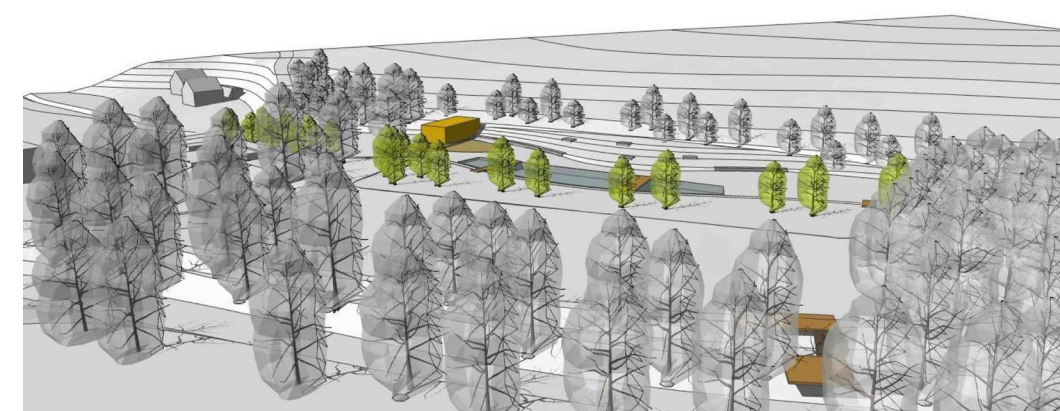
(zpracováno ve spolupráci pod Atelier VAS)

Lokalita: Hrádek u Rokycan

Projekt: 2021 (Ateliér VAS, 2021)

Obrázek 14 Celková situace (zdroj: Ateliér VAS, 2021)

Obrázek 15 Celkové nadhledy (zdroj: Ateliér VAS, 2021)

3.3 Studie revitalizace letní scény ve Vimperk

Autoři na počátku navrhování vnímali již definovaný prostor, a to především historií, terénním reliéfem, komunikačními trasami, funkční náplní a stavbami. Koncept je založený na doplnění těchto určujících prvků a na jejich sjednocení. Došlo k zjednodušení komunikací a tras v areálu. Nachází se zde vstupní část, veřejné toalety, dětská hřiště, skladovací prostor, šatny, a především letní scéna s hledištěm. V areálu je také objekt bývalé promítárny, který je v návrhu využitý jako vyhlídka. V budoucnu je zde zamýšlena kavárna z uliční strany. Využity jsou především přírodní materiály jako kámen a modřínové dřevo. Záměrem bylo také propojení vegetace a doplnění o prvky místní krajiny – sad, louky, ...

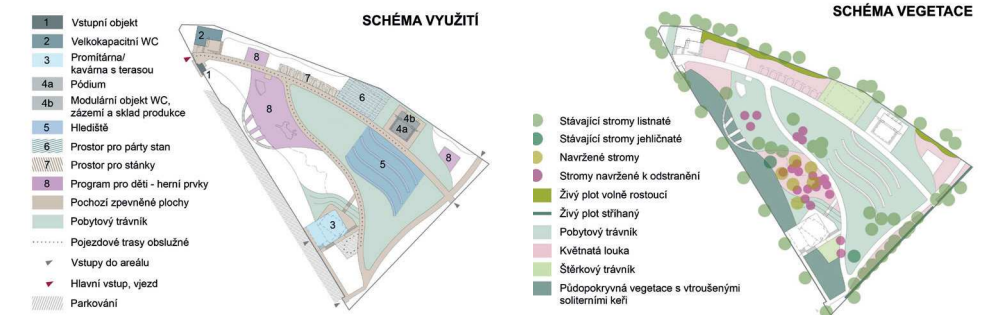

Obrázek 16 Půdorys, řezopohled (zdroj: M&P Architekti, 2022)

Autor: M&P Architekti (Markéta a Petr Veličkovi) a Tomáš Popelínský

Lokalita: Vimperk

Projekt: 2022 (M&P Architekti, 2022)

Obrázek 17 Schémata, vizualizace (zdroj: M&P Architekti, 2022)

3.4 Zhodnocení řešerše

V příkladech podobných realizací jsou zmíněny především studie revitalizací podobně využívaných areálů v různorodých lokalitách. Příklady mají podobné přírodní rysy – zalesnění, svah, vodní prvek, využití prostoru, aktivity, ... Jedná se o studie, které vznikly především proto, aby bylo určité území kvalitně využito. Obnovil se v nich život nebo propukl zcela nový. Prostory vhodné pro volný čas lidí z různých skupin, ať už věkových, sociálních nebo komunitních. Ve zmíněných areálech se mohou konat kulturní akce, festivaly, jarmarky a trhy. Je možnost se zde ubytovat ať už v kempu nebo v chatové osadě, což do prostoru přivádí další skupinu uživatelů. Areály nabízejí místa jak pro skupiny, tak i pro individuální trávení volného času. Většinou jsou území rozděleny na několik zón a dbá se na přírodní okolí a zachování původních prvků krajiny. Přírodní charakter je podpořen použitím přírodních materiálů, vodními plochami nebo bohatou různorodou zelení.

Nově vzniklých nebo revitalizovaných areálů takového charakteru není příliš mnoho. Jedná se o rozsáhlé projekty, jejichž financování je velice nákladné. Obvykle vznikají v turisticky zajímavých a atraktivních místech. Jako je to například u volnočasového areálu Svatošské skály, který je navštěvovaný nejen vodáky, kteří splouvají řeku Ohří. Pojem kulturních středisek je užíván především v České republice, a i zde se s tímto pojmem často nesečkáme.

4 ANALÝZY

Analýzy poskytují informace o obci Topolná a historii řešeného území. Přehledovou mapu, která zobrazuje vazby s rozsáhlejším okolím, především podobná místa a lokality, které se v okolí dají navštívit. Poskytuje informace o současném stavu území. Součástí je i fotodokumentace s popisem, která poskytuje lepší orientaci v daném prostoru.

4.1 Širší vztahy

Širší vztahy zahrnují nejbližší okolí řešeného území, a to konkrétně obec Topolnou. Ve výkrese jsou zaznačené aktivity a veřejná místa, která jsou v obci k dispozici. Trasy a dopravní dostupnost.

Druhý výkres je zaměřený na širší okolí ve vzdálenosti zhruba 7 km. Zaznačeny jsou silnice, cyklostezky, cyklotrasy, vodní toky a také vlakové a autobusové zastávky. A především okolní turistická a rekreační místa a služby.

4.1.1 Topolná

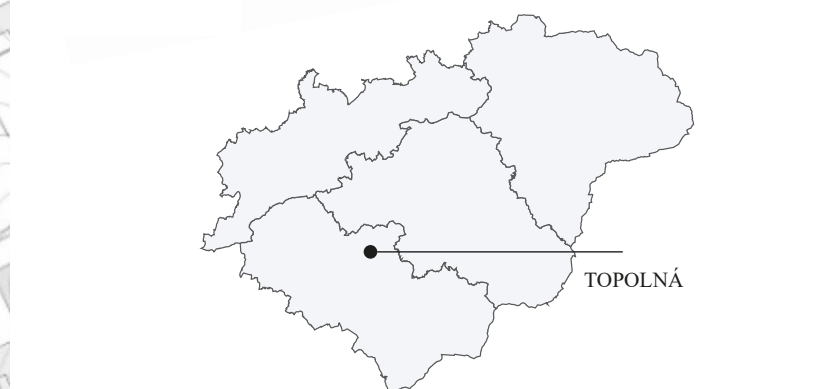
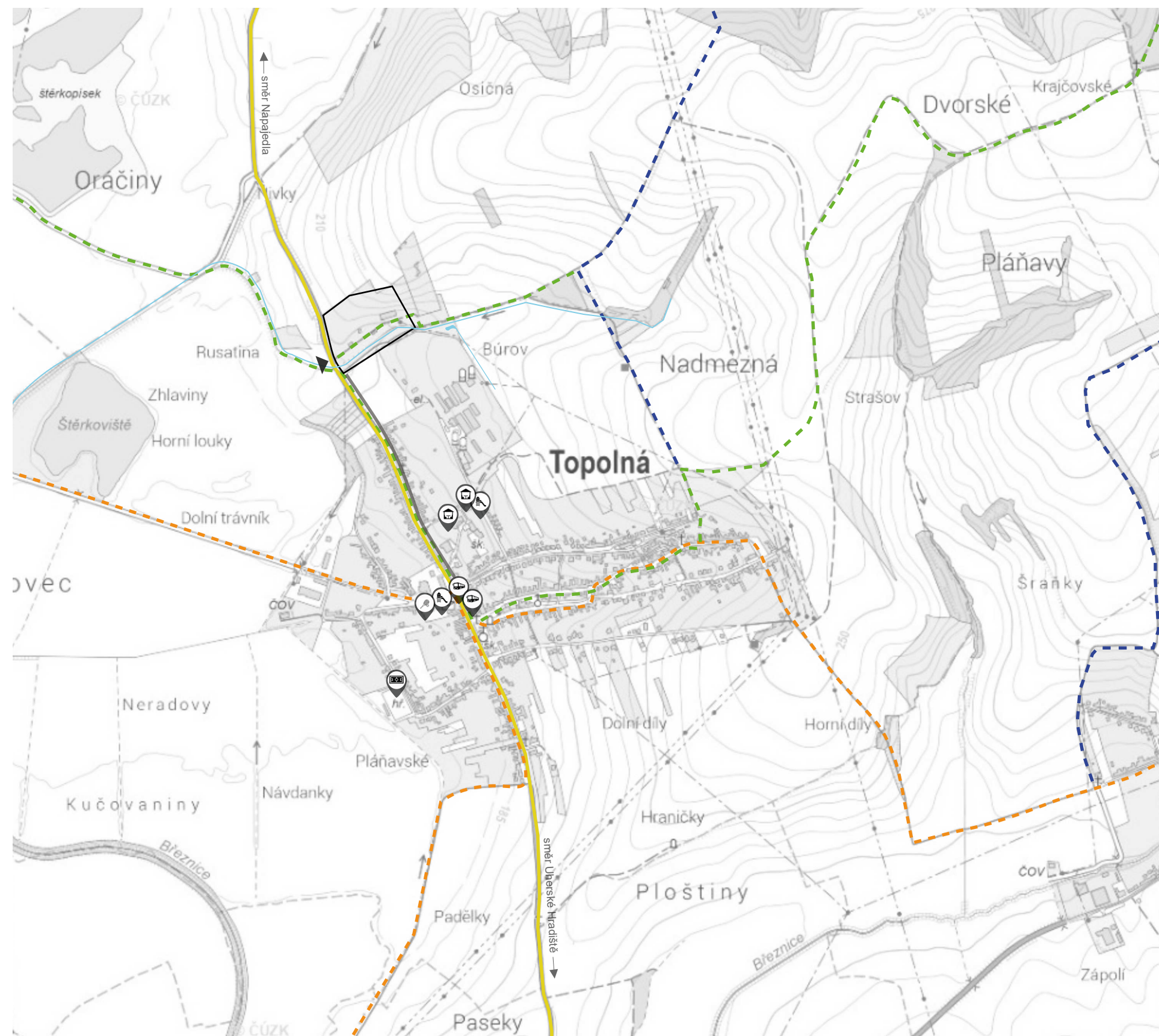
Obec se nachází zhruba 10 km od Uherského Hradiště a na druhou stranu zhruba 7 km od obce Napajedla. Je součástí Zlínského kraje a leží v Dolnomoravském úvalu. Její historie sahá až k roku 1318. K zachovalým kulturním památkám v obci patří dva historické domy. Ukázka typických selských usedlostí z počátku 19. století. V domech se nachází expozice lidového bydlení, několik menších hospodářských staveb a další depozitáře. Domy patří Slovákemmu muzeu v Uherském Hradišti. V obci se nachází kostel zasvěcený Neposkvrněnému Početí Blahoslavené Panny Marie z roku 1940. Jeho součástí je restaurovaná polychromovaná barokní plastika svaté Anny a malé Panny Marie. Další památkou jsou Boží muka u silnice směr obec Bílovice. V roce 1951 byly u obce postaveny vysílací stožáry, které šíří program Radiožurnálu, vysoké 270 metrů. V roce 2021 vysílání skončilo.

V Topolné působí staletá dechová hudba Topolanka, cimbálová muzika a národopisný soubor Včelaran. Pravidelně se zde konají slovácké hody. V současnosti zde žije 1624 obyvatel. Nachází se zde například základní pětiletá škola, mateřská škola, zdravotní středisko, pošta, knihovna, potraviny, ...V obci je několik dětských hřišť, kurty, fotbalové hřiště, přístřešky nebo kulturní středisko, které je předmětem této práce. Obec má dle katastru rozlohu 1 100 hektarů. Hlavním symbolem obce je tzv. mluvící znamení stromu. Stromu topolu, který doplňují dvě heraldické růže. Jedna odkazuje na místní kostelík a druhá na pány z Hradce (Obec Topolná, [b.d.]).

K řešenému území je možné se mimo osobními vozy dostat také pomocí autobusové dopravy, která stává v obci Topolná. Přímou do areálu vede z obce chodník, trasa je dlouhá zhruba 1 km. Poté je možné využít cyklostezek nebo cyklotras. Z nichž jedna vede přímo řešeným územím.

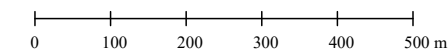
Obrázek 18 Znak obce Topolná (zdroj: Obec Topolná, [b.d.]).

- Autobusové zastávky
- Dětská hřiště
- Tenisový/basketový kurt
- Fotbalové hřiště
- Přístřešek

LEGENDA

- řešené území
- hlavní silnice
- pěší cesta z vesnice - chodník
- cyklostezka
- cyklotrasa
- potok
- vstup do areálu

4.1.2 Analýza okolních služeb a dostupnost

Vlaková doprava je neblíží ve Spytihněvi, obec je vzdálená necelých 6 km. Pro dopravu ze Spytihněvi je možno využít cyklotrasy, která vede přímo k areálu. Je možné využít také cyklostezky, která vede podél Bařova kanálu a nabízí několik zajímavých míst k zastavení. V blízkosti protéká také řeka Morava. Nyní rozeberu několik areálů podobného typu nebo místa, která nabízejí zajímavé aktivity.

Rekreační areál Pahrbek – poskytuje bungalovy, autocamp, minigolf, šlapadla, restaurace. Areál je vhodný pro rodinné dovolené, firemní večírky. Je obklopen přírodou a nachází se v srdci Bařova kanálu. (Pahrbek, [b.d.]).

Turistické centrum Na Rejdě, Spytihněv – území tvoří součást komplexu kulturně-turistického centra ve vesnici, které sousedí s plavební komorou Bařova kanálu. Navrhovaná struktura spojuje funkčně zrekonstruované budovy hrázních domků z 30. let, nový amfiteátr a přístavní molo. K dispozici je letní vyhlídková terasa, která je dominantou (Bergmann, Srba, 2020).

Přístaviště U Rybičky, Babice – poskytuje občerstvení, grilované makrely, cykloakce.

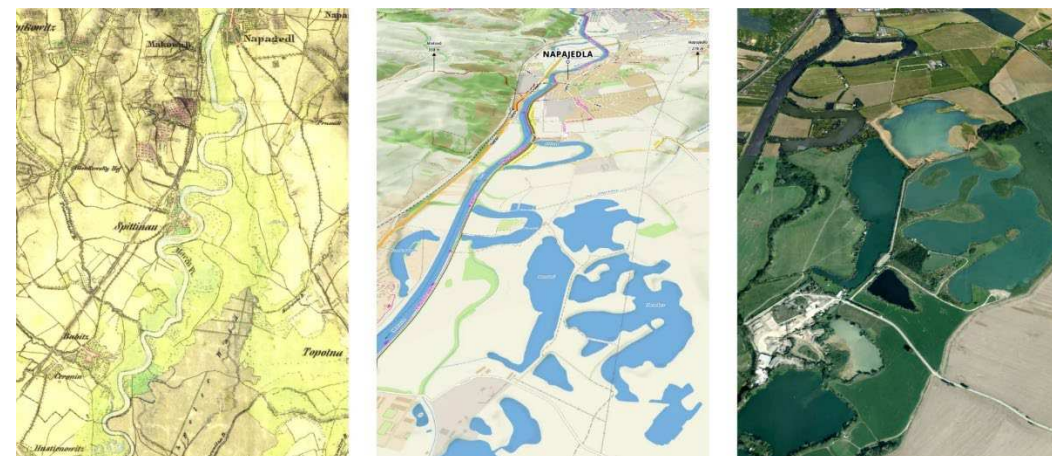
Rekreační středisko Skleníky, Spytihněv – rekreační středisko se nachází za jezem ve Spytihněvi. V klidném prostředí Bařova kanálu je situováno přibližně 300 metrů od půjčovny lodí a hausbótů. Tento komplex budov zahrnuje bar, ubytování a apartmány. Poskytuje možnost rybolovu a široké spektrum sportovních aktivit, včetně tenisu, fotbalu, nohejbalu, florbalu, beach volejbalu, ping-pongu, adventure minigolfu a ruských kuželek. K dispozici je i bazén a přírodní koupaliště (Skleníky rekreační areál Spytihněv, 2022).

Rájenka Pohořelice – v areálu se nachází chaty a chatičky, stage, sál, krmelec, bar, terasa a restaurace. Areál se využívá pro konání kulturních akcí (koncertů, festivalů, seminářů, ...), pro firemní akce, oslavy, svatby. Ubytování je zde možné v různorodých tematických chatách a chatkách v blízkosti přírody (stromový dům, hnízdo, včelín, hobitín, ...) (Rájenka, [b.d.]).

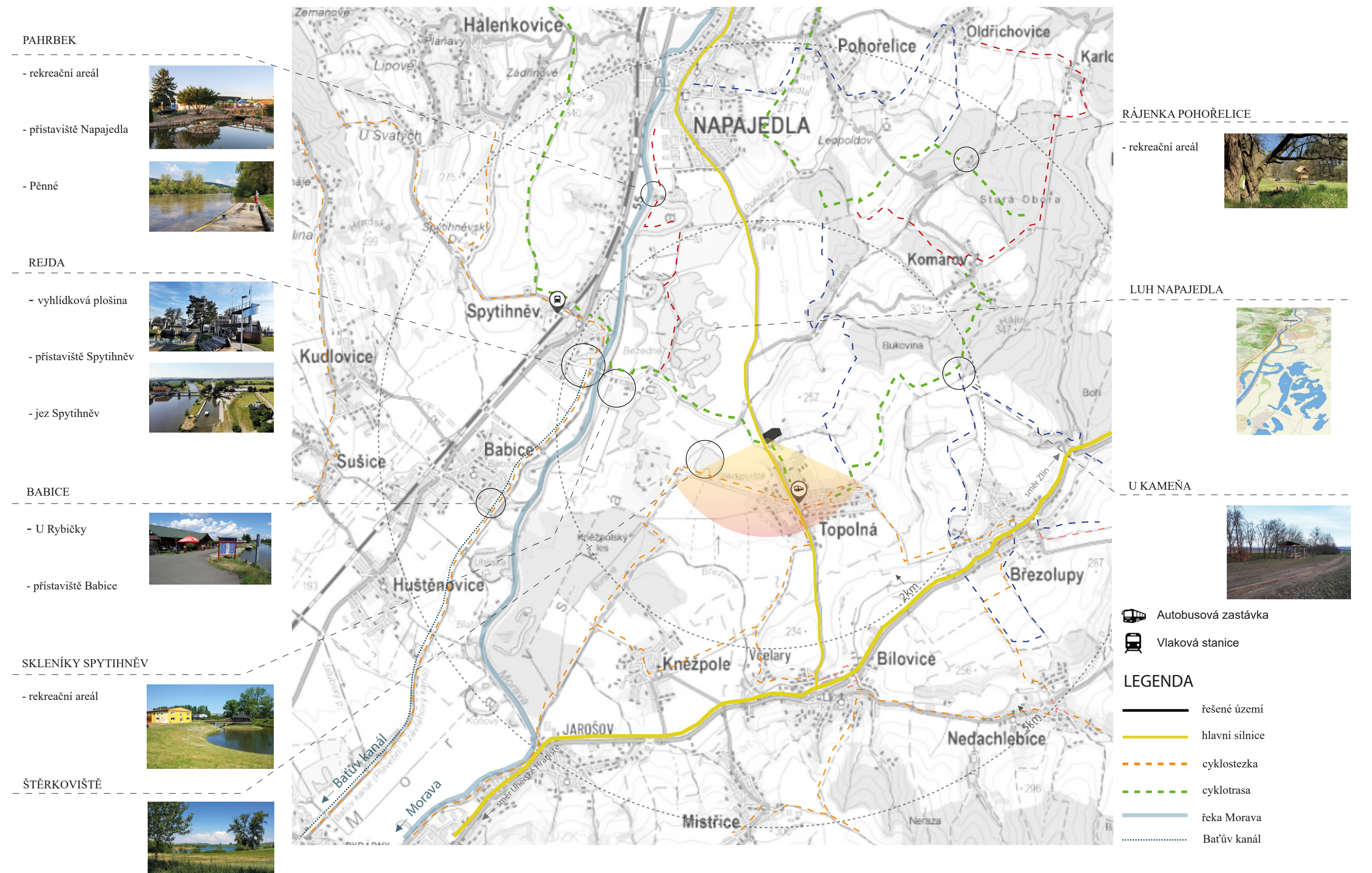
Luh Napajedla – v těchto místech probíhala těžba štěrku. Nyní jsou lokality po biologické a technické rekultivaci. V terénních depresích po vytěženém štěrku vznikly velké vodní nádrže (Bezedné, Šoulet, aj.). Část lokality je zatravněná s lesním porostem. Je zde možnost rybolovu (Luh Napajedla, [b.d.]).

CEMEX Sand k.s. - těžbu štěrku v oblasti Spytihněv – Napajedla vykonává firma CEMEX Sand, k. s.

CEMEX je mexická nadnárodní společnost zaměřující se na stavební materiály. Firma vyrábí a distribuuje cement, hotový beton a kamenivo. Sídli v San Pedre v Mexiku. V České republice působí od roku 2005. Firma pořádá DEN ZEMĚ na štěrku Spytihněv (CEMEX, [b.d.]).

Obrázek 19 Luh Napajedla (zdroj Luh Napajedla [b.d.]).

4.2 Územní plán a majetková mapa

Z výřezu mapy územního plánu lze vyčíst:

Hlavní část areálu v okolí budov je vedena jako plocha občanského vybavení – tělovýchova a sport ●

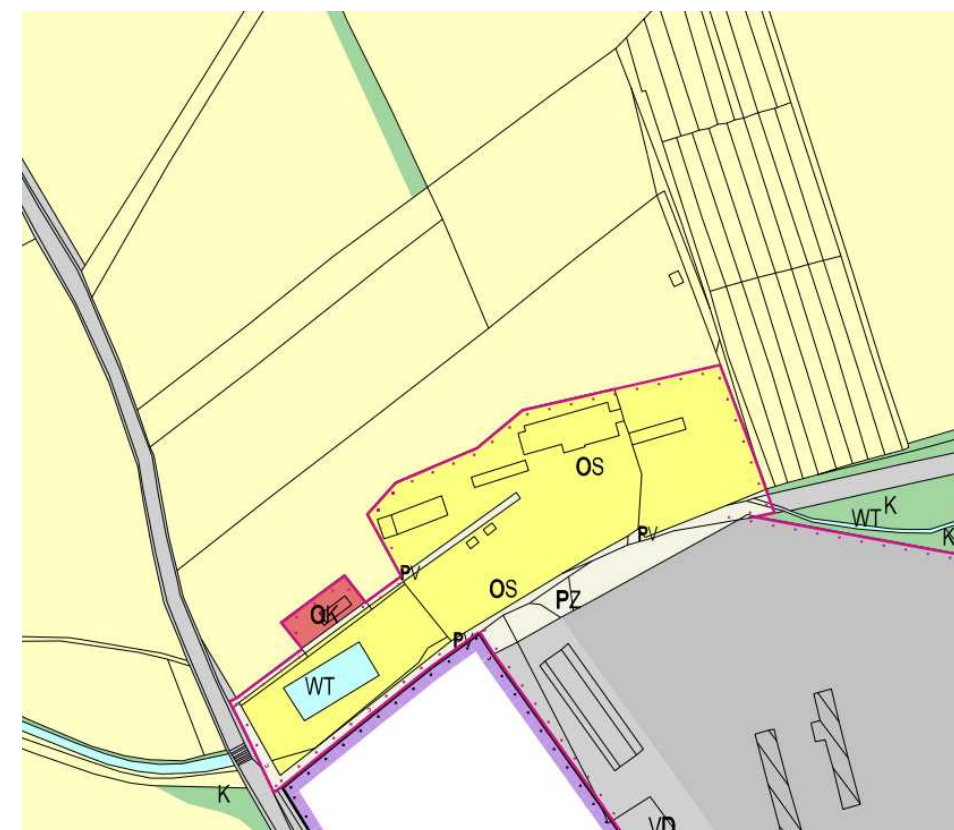
V níž se dříve nacházela vodní plocha ●

A součástí je plocha občanského vybavení – komerční zařízení ●

Okolí je vedeno jako zemědělská plocha ●

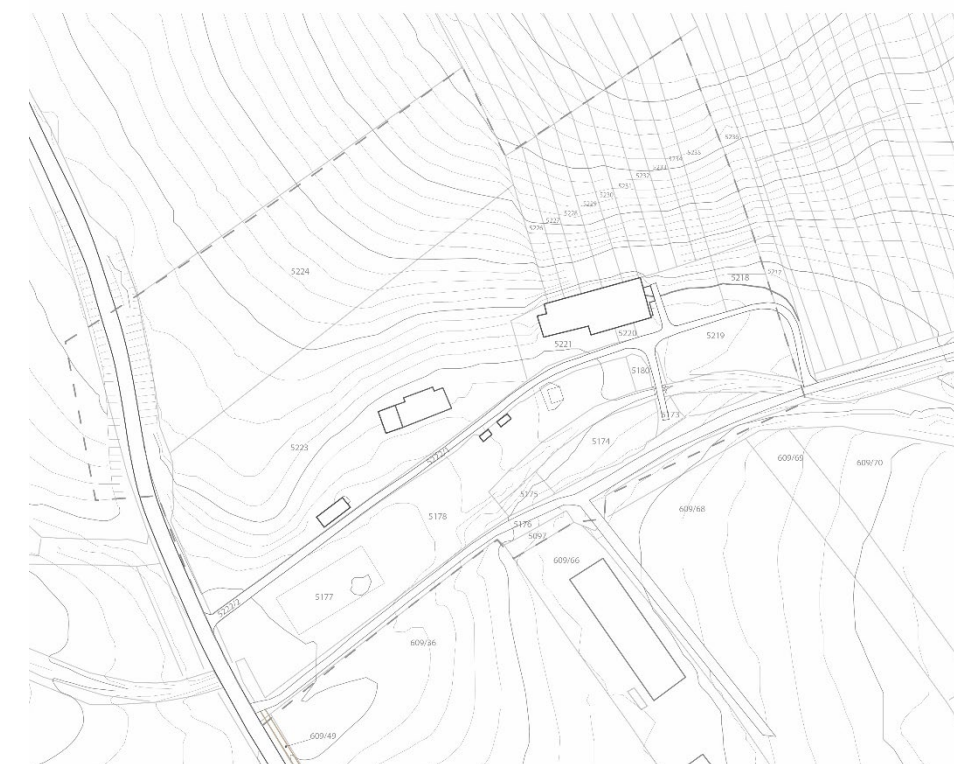
(Obec Topolná, 2012)

Vnitřní část areálu je zcela vhodná pro revitalizaci za účelem kulturního, rekreačního a volnočasového využití. V severní části areálu jsou pozemky vedeny jako zemědělské a jejich „zobytnění“ bude vyžadovat určitá povolení.

Obrázek 20 Územní plán obce topolná (zdroj: Obec Topolná, 2012)

Řešené území je součástí obce Topolná. Tvoří ho několik menších dílčích parcel, jejichž vlastníkem je z velké části právě obec. Území přichází o jednu část komunikace, která se nyní využívá jako součást areálu.

Obrázek 21 Výřez z katastru nemovitostí (vlastní zpracování, zdroj: ÚZK, 2024)

4.3 Historie řešeného území

O historii řešeného území není příliš doložených informací. Kulturní dům měl být postaven v roce 1975 v rámci akce Z. Od té doby nebyl objekt ani okolí příliš udržováno. K postupné rekonstrukci došlo až kolem roku 2010. Archivní snímky dokládají, že na místě stojí kulturní dům, pálenice, letní scéna a také koupaliště již dlouhé roky. Koupaliště při rekonstrukci nebylo znovu obnoveno především z důvodu nízké návštěvnosti. Pálenice bývala obklopena sadem. Celkové území bylo poměrně hustě zalesněno. Zeleň nebyla příliš udržovaná (Kapinus, 2008).

Obrázek 22 Zleva Bůrovce – bazén, Bůrovce – kulturní dům (zdroj: Kapinus, 2008)

Obrázek 23 Archivní ortofoto – Topolná 2003, (zdroj: Geoprohlížeč, 2003)

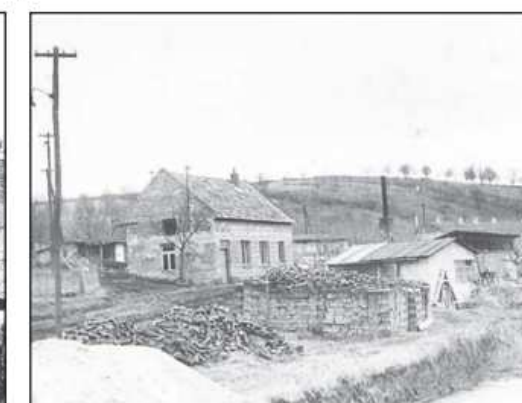
Obrázek 24 Archivní ortofoto – Topolná 2018 (zdroj: Geoprohlížeč, 2018)

Některá data z budování Bůrovců

1953 postavena drůbežárna a zaveden chov slepic v JZD	- vybudovány provizorní dřevěné šatny pro koupaliště
1965 vybudována ČZS za 3 měsíce nová pálenice, na které bylo odpracováno 4100 brigádnických hodin	1972 vybudovány prodejní stánky
1965 zahájena stavba koupaliště – dobudováno v roce 1971	1975 zahájena stavba sklepů (MNV společně s ČZS)
1966 zlikvidován chov slepic – zůstal jeden pavilon, ten po úpravách sloužil pro kulturní akce do dokončení výstavby sklepů	1976 Postaven hudební pavilon, pokračovala výstavba sklepů (MNV a organizace NF)
1969 oslavou 70 let Topolanky otevřeno kulturní středisko Bůrovce. Bylo vybudováno betonové taneční kolo, lavičky, úprava terénu. Návštěvnost 2000 lidí	1977 přivedena voda pro koupaliště ze štěrковиště
1969 byly založeny vinice - 16 podlínků po 7 arech	1980 dokončena výstavba sklepů a přízemí budovy KS Bůrovce
1970 v Bůrovcích bylo 6 velkých letních společenských akcí	1980 (7.9.) uzavřena hospodářská smlouva MNV s ČZS o spoluvlastnictví budovy a oprávnění ČZS trvale užívat sklepy a zapůjčovat ostatním organizacím
1970 prováděna regulace potoka v Bůrovcích	1983 smlouva bez náhrady jednostranně vypovězena
1971 - dobudováno a otevřeno koupaliště - rozšířeno taneční kolo	1984 vybudován chodník do Bůrovců
	1985 otevřen velký sál v Bůrovcích
	<i>Z kronik a zápisů vybral: Augustin Knot</i>

Rok 1960 - Drůbežárna v Bůrovcích

Obrázek 25 Některá data z budování Bůrovců (zdroj: Knot, 2007)

4.4 Analýza stávajícího stavu

Řešené území se skládá z několika parcel, které připadají do vlastnictví obce. Je rozlehlé, velice přírodního charakteru s dynamickým svahovitým terénem a místy hustým porostem.

Obrázek 26 Zleva vstup do areálu, pohled na druhou stranu (zdroj: vlastní zpracování)

Po levé straně od vstupu do areálu se nachází pálenice. V současnosti je využívána a je perspektivním objektem v areálu. Objekt by si zasloužil rekonstrukci nebo i rozšíření. Může se tak stát jedním z atraktivních míst, které přitáhnou návštěvníky a turisty. Po obvodu budovy je vybetonovaný povrch, který zajišťuje obslužnost pálenice ze všech stran.

Obrázek 27 Pálenice (zdroj: vlastní zpracování)

Opodál na stejné straně se nachází letní scéna s betonovým parketem, který v současnosti obklopuje pár sestav lavic a stolů. Scénu a parket by bylo vhodné zrekonstruovat. V objektu se nachází velmi úsporné zázemí. Naproti parketu jsou umístěné dvě dřevěné budky využívané k občerstvení při akcích.

Obrázek 28 Zleva scéna s parketem, pohled na druhou stranu směr kulturní dům (zdroj: vlastní zpracování)

Obrázek 29 Zleva budky na občerstvení, scéna pohled ze svahu (zdroj: vlastní zpracování)

Následuje kulturní dům v dobrém stavu, se dvěma funkčními sály, sociálním zázemím, skladovacími prostory a hospodou. Tyto hlavní záchytné body prostoru, jsou zhruba na jedné přímce a lemují je příjezdová komunikace. Za budovou je velice prudký svah, lze se pod něj dostat přímo ze společenských sálů, které se nacházejí ve druhém patře budovy.

Obrázek 30 Kulturní dům (zdroj: vlastní zpracování)

Za kulturním domem se příjezdová komunikace stáčí směrem doprava a napojí se na místní obslužnou komunikaci. V místě spojení tras se nachází brána, která se neuzamyká. Místní komunikace lemují celé území z druhé strany. Tato komunikace je nezpevněná a nejvíce je využívána pro přejezd zemědělských strojů.

Obrázek 31 Zleva brána do areálu z místní obslužné komunikace, místní obslužná komunikace (zdroj: vlastní zpracování)

Tyto dvě hlavní trasy vytváří užší vnitřní prostor v území, kterým protéká potok a téměř v půlce prostoru vyústí v kamenné nádrži, dále pokračuje zatrubněný pod terénem. Potokem neprotéká příliš vody, pouze v případě přívalových dešťů. V nádrži je voda zadržována. Kolem potoku je na severu mírně svažité terén.

Obrázek 32 Zleva prostor za potokem, nádrž (zdroj: vlastní zpracování)

Skrz areál vede cyklotrasa, která v současnosti přivede cyklisty na hlavní silnici, kterou musí přejít, aby mohli pokračovat na trase. Za zmíněnými budovami terén stoupá a vytváří tak vhodný „kopec“ kolem hlavní silnice, pro převedení cyklotrasy.

Za pálenicí je zbytek ovocných stromů ze sadu, který se zde nacházel a broukoviště. Dále směrem k hranici pozemků je svah mírný s hustším porostem a skupinami stromů. Za kulturním domem je svah nejprudší.

Obrázek 33 Zleva horizont svahu, bývalý sad (zdroj: vlastní zpracování)

Z Topolné vede kolem hlavní silnice přímo do areálu chodník. Trasa z obce je dlouhá zhruba 1 km.

Obrázek 34 Pěší cesta z vesnice (zdroj: vlastní zpracování)

Celkové řešené území není nijak uzavřené, je tedy přístupné všem bez omezení. Ovšem omezené je, jelikož je to soukromý pozemek obce, který by měl mít režim. Od hlavní silnice, kde ústí dva vjezdy do areálu, je prostor zcela otevřený, není oddělený zelení. Nejsou zde vymezena žádná parkovací místa. Provoz v areálu není nijak definován.

Současné využití místa

V současnosti se areál kolem scény a kulturního domu využívá především ke konání oslav a svateb – venkovní i vnitřní varianty. Obvykle zde probíhají venkovní vesnické zábavy a hudební vystoupení. Koná se zde sraz motorkářů a další kulturní akce vesnice. Funkční je i pálenice, kolem ní není nijak upravený exteriér, takže okolí pálenice není nijak využito. Po prostoru nejsou rozmístěny žádné prvky na sezení, pro hru nebo jiné aktivity. Zbytek prostoru tedy nemá žádné specifické využití.

Potenciál a požadavky místa

Kulturní středisko zahrnuje velice pěknou část přírody. Území je obklopeno zelení, nacházel se zde i sad, protéká jím potok. Tento prostoru utváří především krásné přírodní prostředí. Voda toto místo oživuje, ztraktivňuje a dodává přírodní ráz. Místem vede cyklotrasa, která přivádí do území návštěvníky a frekvenci různých skupin lidí. To souvisí i s tím, že v okolní blízkosti se nachází široká škála aktivit, zajímavých míst a cyklostezek, ... Místo nabízí funkční budovu se dvěma sály pro vnitřní využití a letní scénu s parketem pro venkovní užití. Pálenice je taktéž dobrým místem pro vnuknutí života do tohoto prostoru.

Je zde místo jak pro společné aktivity a trávení volného času, tak i pro soukromější, volnočasové. Tato místa současně prostor společně s přírodou sám poskytuje a definuje.

Požadavky – úprava letní scény a jejího okolí, převedení cyklotrasy přes lávku, park/dětské aktivity, kemp, chatky, úprava/ navržení občerstvení u letní scény, pumptrack, vinné sklepy

Cílem je, aby z prostoru vzniklo plnohodnotné kulturní a volnočasové středisko. Místo, které přivede do prostoru jak místní, tak i návštěvníky, turisty nebo cyklisty. Prostor by měl nadále poskytovat venkovní i vnitřní variantu pro konání oslav, svateb a dalších akcí takového charakteru. V prostoru letní scény také divadelní vystoupení, koncerty nebo letní kino. Prostor pro veřejnost, cyklisty a turisty. Možnost občerstvení a posezení, třeba i v místní hospodě nebo u pálenice. Požadavkem je vytvořit i ubytovací část. Konkrétně chatky a kemp pro karavany nebo stany. Převedení cyklotrasy přes lávku na druhou stranu hlavní silnice. Veřejnější plochy pro volný čas a hry dětí nebo naopak soukromější a relaxační místa. Dostatečně velké parkoviště, stojany na kola a vybavenost tohoto typu.

LEGENDA

Hranice, linie, značky

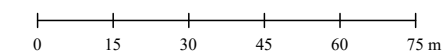
- řešené území
- ... geodeticky zaměřená část
- vrstevnice
- svahy
- ▶ hlavní vstup
- ▶ vedlejší vstup
- ▶ vstup do objektu 1.NP
- ▶ vstup do objektu 2.NP
- cyklotrasa
- ... hlavní silnice
- ... hlavní trasa v areálu
- ... místní obslužná komunikace

Plochy, povrchy

- asfalt
- nezpevněná komunikace
- potok/nádrž
- potok -zatravněná část
- zaměřené pozice stromů
- záhon
- skupiny stromů a keřů, solitéry
- bývalý sad

LEGENDA FUNKČNÍCH CELKŮ

1. pánice
2. krytá scéna
3. parket
4. vyvýšená plocha
5. kulturní dům
6. budky na občerstvení

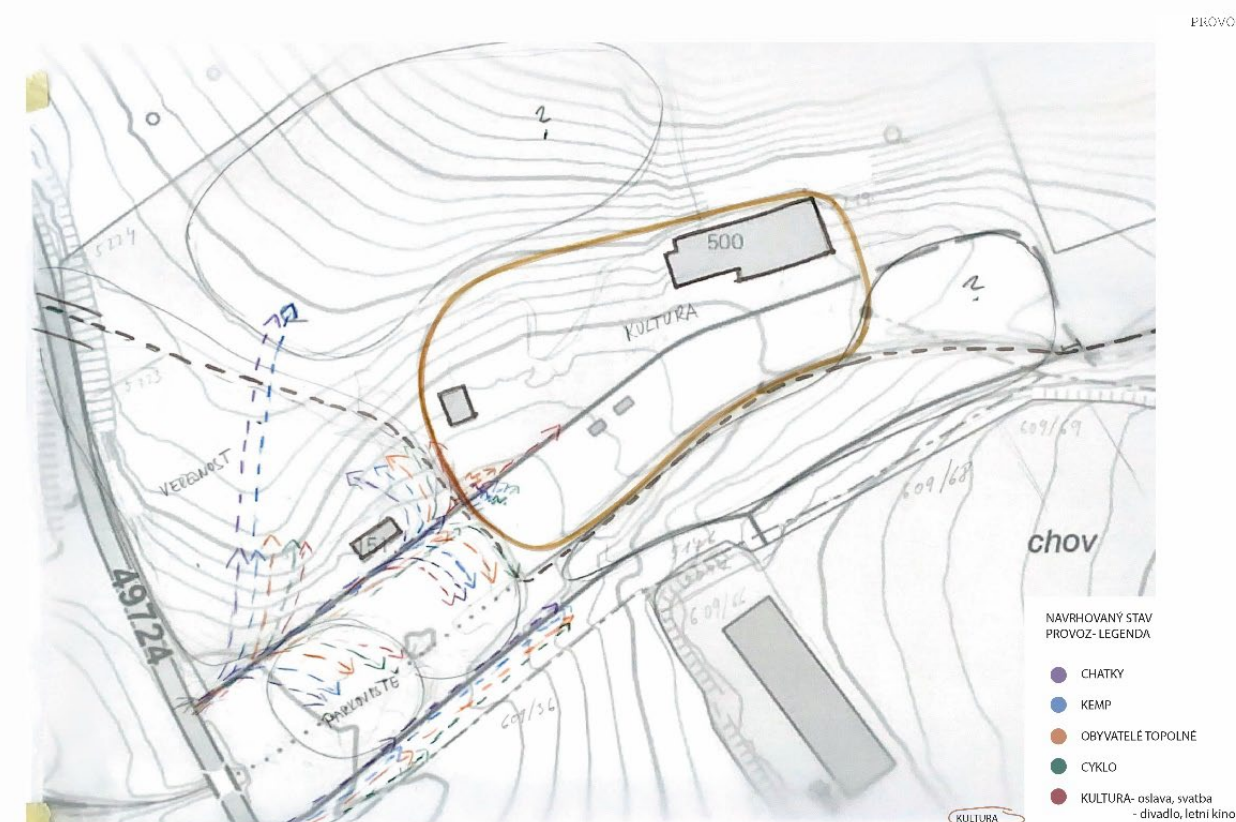

5 VÝVOJ KONCEPTU

Na začátku navrhování bylo podstatné analyzovat prostor. Zjistit podstatné informace o současném stavu a využití a taktéž potenciálu a požadavcích na prostor. To vše bylo zmíněno v předchozích kapitolách. Důležité je si uvědomovat, že toto území je řešeno především proto, aby v něm vypukl nový život. Vytvořit prostor, který bude sloužit pro lidi různých věkových skupin a zájmů. Prostor, který vytvářejí právě lidé v něm. A právě revitalizace tohoto území by k tomu měla přispět. K řešenému území jsem se od začátku snažila přistupovat citlivě a dbát na to, jak je přírodně definováno. Respektovat jeho rysy a návrhem na ně navazovat nebo je podporovat. Snažila jsem se všechny prvky a objekty citlivě zasazovat do prostoru, nikoli ho narušovat. Zásadní bylo určit funkci a důležitost zachovaných objektů a vhodně navrhnout a umístit objekty nové. Stejně tak to bylo i s komunikacemi. Trasy, objekty a zeleň jsou to nejpodstatnější co prostor utváří.

5.1 Prvotní rozvržení, zóny a provoz

Vymezila jsem si 3 hlavní zóny, které vnímám jako nezbytné v tomto prostoru. Jsou to: prostor pro veřejnost, prostor pro ubytování a kulturní prostor, který by měl být poloveřejný, spíše až soukromý. Celkové řešené území je spíše poloveřejné, je otevřeno všem, ale důležité je mít na vědomí, že území někomu patří. Aktivita, které by se zde měly konat jsou různorodé. V kulturní zóně jsou to především koncerty, zábavy, divadlo, letní kino, oslavy, svatby, večírky, ... V zóně ubytovací, která by měla být oddělená od kulturní, by měl být kemp s blízkým sociálním zázemím a kuchyňkou. Dále chatky s plnohodnotným zázemím a také bod, který bude určovat směr této zóny, její chod a provoz. Pro veřejnost, cyklisty, obyvatele a vlastně i rekreanty by měla být otevřena pálenice s venkovním posezením, WC, občerstvení, relaxační soukromý i veřejný prostor, aktivity pro děti, ... Důležitým faktorem je dobrá orientace v prostoru, dobře fungující přístupové, pěší cesty i silnice, velké parkoviště, stojany na kola a další prvky ... Hlavní myšlenkou, kterou jsem do prostoru vnesla bylo určení scény a parketu jako dominanty celého řešeného území. Nejen proto, že je zhruba ve středu prostoru, ale je to zásadní společenský prostor, od kterého se odvíjí vše ostatní. Je srdcem prostoru a centrem. Toto centrum se rozvětjuje do všem stran, tak jako se rozvětjuje strom nebo tak jako se rozbíhají jeho kořeny. Okolí scény a parketu považuji za centrální, pevnou část prostoru, je to poloveřejný prostor, který poskytuje průhledy do všech stran. TOPOL je strom, kterým se chci inspirovat, a to nejen proto to, že se řešené území nachází v obci Topolná. Topol byl dle evropské tradice označován jako „strom lidí“, což pochází z latinského Populus, protože pod topoly se přijímala důležitá rozhodnutí. Je symbolem konců, ale také nových začátků. Charakteristické jsou pro něj právě silné kořeny, které symbolizují životní stabilitu. Strom lidí a symbol nových začátků jsou vystihující slova pro můj záměr

Obrázek 35 Prvotní zóny a provoz (zdroj: vlastní zpracování)

Obrázek 36 Prvotní navrhovaný stav (zdroj: vlastní zpracování)

Obrázek 37 Zákresy do fotek (zdroj: vlastní zpracování)

5.2 Další postup práce

V další fázi navrhování, jsem se snažila určit přesné funkční využití jednotlivých celků v areálu a taktéž jejich charakter. Rozlišit co by se v jaké části mělo odehrávat a jak by měla být tato část uzpůsobena. Přesně daným aktivitám jsem se v návrhu vyhýbala, šlo spíše o to vymezit pro ně prostor. To, jaké aktivity to přesně budou je na uživateli prostoru. Z toho vyplynula i přesná specifikace jednotlivých zón, které utvářejí areál. Došlo k zvětšení nádrže, která zakončuje potok. Tento vodní prvek prostor oživí a dotkne se zároveň všech zón v areálu. Je doplněn molem, mostky a sedacími prvky na břehu rybníku. Aby došlo k blízkému kontaktu vody s uživateli. Také jsem se zaměřila na kapacitu parkovišť a jejich vhodném umístění.

V průběhu navrhování vyšli najevo i nové skutečnosti o okolních parcelách, řešené území se zvětšilo směrem na sever. Ve východní části areálu bylo naopak omezeno o kousek příjezdové komunikace. Byly doplněny některé informace, vzneseny nové požadavky a připomínky ze strany zadavatelů.

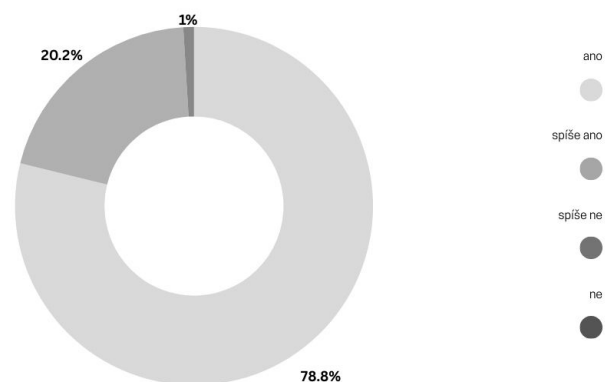
Obrázek 38 Vývoj navrhovaného stavu a využití (zdroj: vlastní zpracování)

5.3 Dotazník

V rámci prvotního průzkumu a analýz řešeného území a jeho využití bylo důležité získat zpětnou vazbu od obyvatel Topolné. Jakožto nejbližších návštěvníků a uživatelů kulturního střediska.

Otázek bylo dohromady 14 zde je shrnu v to nejpodstatnější, co z dotazníku vyplynulo. Zapojila se zhruba 6,5 % ze všech obyvatel. První otázky mířily na věk a pohlaví účastníků vyplňujících dotazník. Zapojilo se o polovinu více žen než mužů. Ve věkovém průměru mezi 25–50 lety. Zhruba 80 % z nich nyní navštěvuje a využívá kulturní středisko. Stejně procento lidí se také zajímá o obnovu území.

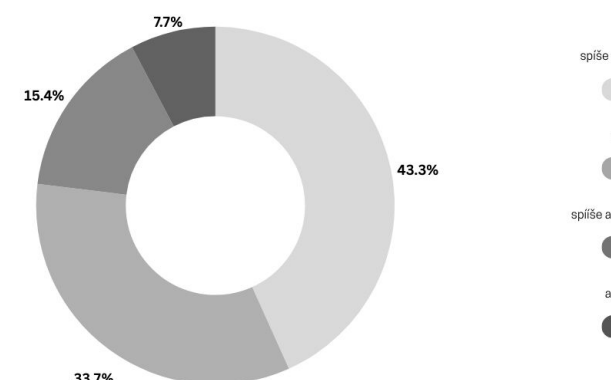
6. Myslíte si, že se v KS Bůrovce má nacházet prostor jak pro využívání volnočasových aktivit, tak i pro vícedenní akce jako prostor k pronájmu (svatby, koncerty,...)?

Graf 1 Využití prostoru (zdroj: vlastní zpracování)

Nejvíce procent otázek v dotazníku bylo zcela otevřených. Cílem bylo získat odpovědi, které nebudou ničím ovlivněny, každý se tedy musel nad odpovědí zamyslet a slovně ji napsat. Jednou z otázek bylo, co podle obyvatel Topolné v KS Bůrovce chybí. Nejčastější odpovědi byly koncerty následovaly dětské akce. Poté byly odpovědi různorodější. Nejčastěji se vyskytovaly odpovědi typu: společenské akce, zázemí, občerstvení, sportovní aktivity, úprava venkovního prostoru nebo kemp. Odpovědi podobného typu se vyskytovaly i u otázky, jak by měl být prostor využíván do budoucna.

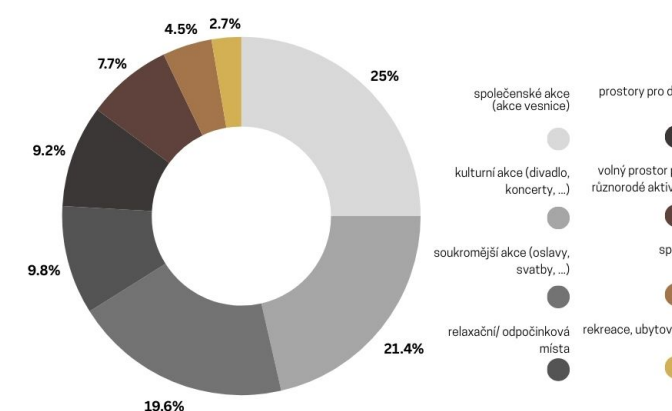
12. Měla by podle vás být oddělena zóna pro tzv. domácí (především obyvatelé Topolné) a zóna pro případné návštěvníky?

Graf 2 Zóny v areálu (zdroj: vlastní zpracování)

Následovala otázka, co by stálo v exteriéru střediska za úpravu nebo naopak co se líbí a s čím jsou spokojeni. Odpovědi se ve většině případů opakovali, nejčastěji bylo zmíněno: pódium, parket, budky na občerstvení, parkoviště, lavičky, vinné sklepy, přístřešek, něco pro mladší generaci a také děti. Kladný ohlas měla především okolní zeleň a krajinný ráz. Zachování venkovní možnosti kulturních akcí a obnovu sadu. Také byl několikrát zmíněn zájem o obnovu dříve zrušeného koupaliště.

13. Vyberte dle svých preferencí, co by se mělo v KS Bůrovce konat (vyberte max 3 možnosti):

Graf 3 Vlastní preference využití areálu (zdroj: vlastní zpracování)

6 FINÁLNÍ NÁVRH

V následujících kapitolách popíšu detailněji navržený stav. Materiálové, funkční a provozní řešení. Zaměřím se na práci se zelení a zmíním navržené prvky, mobiliář a osvětlení. Finální návrh je zpracován jako vhodné řešení pro konkrétní území.

6.1 Zóny a jejich využití

VEŘEJNÁ ZÓNA – nachází se kolem hlavního vstupu do areálu. Její součástí je jak část území ve svahu, tak rovina, vzhledem k různorodému využití různými skupinami lidí.

POLOVEŘEJNÁ ZÓNA – vznikla za kulturním domem, kde jsou situovány vinné sklepy, jejich provoz a následné užití závisí na vlastnících sklepů.

UBYTOVACÍ ZÓNA – je rozdělena do dvou částí, chatky jsou navrženy do severní části areálu a kemp do východní části. Jsou navrženy jak pro turisty a návštěvníky, a také jako možnost ubytování pro účastníky kulturních nebo soukromých akcí.

KULTURNÍ ZÓNA – se nachází ve středu areálu, je určena již od prvopočátku navrhování. Jedná se o hlavní společenský a kulturní prostor, který je ohraničený zelení vytvářející průhledy.

Obrázek 39 Zóny a jejich využití (zdroj: vlastní zpracování)

6.2 Popis navrženého řešení a detailních částí

Veřejná zóna

Začíná u hlavního vstupu do areálu, kde se nachází jedno velké parkoviště po pravé straně. Povrch všech parkovišť v areálu tvoří štěrkový trávník z důvodů integrace do přírodního prostředí. Vedle něj je volnočasový prostor pro posezení u vodního prvku. Tyto prostory jsou odděleny zelení. Přes vodní prvek vede mostek, který převádí cyklisty i chodce. Je zde možnost posedět si u břehu rybníka nebo na mole. To může sloužit jak pro volný čas, společenské aktivity, tak i jako oddávací místo. Voda dostává do prostoru více života, zvuků a emocí. Vzhledem k budoucímu užití vodní plochy a stávajícímu stavu, je v této části potok nahrazen zmíněným vodním prvkem. Může se jednat o biotop nebo vodní plochu v podobě rybníka. K přesnému specifikování by vzhledem k velikosti vodní plochy i terénní modelaci bylo zapotřebí analyzování příslušnými odborníky, kteří se touto problematikou zabývají. Na levé straně naproti velkému parkovišti se nachází menší parkoviště, kde jsou vyhrazena některá místa pro obsluhu pálenice a občerstvení. U pálenice a občerstvení se nachází terasa s posezením. Z vesnice vede zpevněná pěší cesta, která se napojí na hlavní cestu areálu a pokračuje dále za pálenicí. Pěší z vesnice se tak přímo dostanou do druhé části veřejné zóny, která se nachází ve svahu. Za pálenicí je ovocný sad, který je ve svažitém terénu a jsou v něm zasazeny sedací kamenné zídky. V tomto místě se střetávají i pěší cesty, které vytvářejí záchytný bod pro cyklisty a turisty s orientačním plánkem a pítkem. Nad svahem se nachází cyklolávka, která převede cyklisty přes silnici. Cyklolávku lze využít také jako vyhlídku. Umožňuje pohled například na nedaleké Štěrkoviště. Nad lávkou směrem doprava se nachází altán, pumptrack a volná plocha s ohništi. Altán je jediné kryté místo v této části, má být jakýmsi útočištěm. Stejně tak jako sad, může být vhodným místem pro svatební obřady. Ohniště jsou situována nad svah z důvodu pěkného výhledu na a blízkosti chatek.

Poloveřejná zóna

Tato zóna vznikla s požadavkem na navržení vinných sklepů. Ty bylo vhodné umístit za kulturní dům, protože v této části je svah nejprudší. Sklepy se zde stávají zastíněným místem bez výhledu. Proto jsem navrhla v jejich blízkosti sedací kamenné zídky zasazené do terénu, které se v návrhu opakují. Nad vinnými sklepy je navržený porost vinné révy. Naproti sklepům je umístěné podélné parkoviště.

Ubytovací zóna

V areálu je možné ubytovat se v kempu nebo chatkách. Každé ubytovací zařízení je v jiné části areálu. Chatky jsou navrhovány na severní straně na vrcholu svahu. Kemp na východní straně. Obě části ubytovací zóny jsou v blízkosti kulturního domu, z důvodu využití místní hospody/ občerstvení.

Kemp nabízí místa pro karavany nebo obytná auta, taktéž pro stany. Součástí kempu je budova se zázemím a menší terasou. Budova je od ploch určených pro karavany oddělena potokem. Ten se stává ozvláštňujícím prvkem kempu. V této části je na rozdíl od té veřejné zachován stávající potok, který dále pokračuje zatrubněný pod terénem podél cyklotrasy a místní obslužné komunikace. Vedle budovy je vyrovnaná plocha určená pro volnočasové aktivity nebo stanování. Za budovou vede cyklotrasa/ pěší cesta a místní obslužná komunikace. Stejnou pěší cestou se lze dostat až k chatkám, které jsou umístěny za svahem na severní straně a jsou citlivě zasazeny do terénu. Od cyklotrasy přímo k chatkám vedou nášlapné kameny. Chatky, které jsou umístěny nad svahem a poskytují výhled do sadu, na altán, ohniště a na cyklolávku. Respektují terén, jelikož jsou umístěny na „nohách“ a zapadají do okolní zeleně. Stávají se atraktivním a netypickým místem, jak z důvodu umístění a přístupnosti, tak z důvodu estetického. I přes zmíněné netypické umístění je volím jako vhodné řešení s využitím toho, co území nabízí. V okolí nachází několik středisek, které nabízejí ubytování v podobě klasických chatek. Proto si myslím, že by navržené chatky mohly být vyhledávaným místem jiné skupiny turistů v této lokalitě. Dnes se tento typ ubytování stále více rozšiřuje a je vyhledávaný.

Kulturní zóna

Kulturní část zahrnuje již zmíněnou letní scénu se zázemím (pro vystupující, jako sklad, ...), velký parket, který lze využít také jako zpevněnou plochu pro židle nebo i stoly například na letní kino. Na severní straně je svažité terén. V tomto místě jsem navrhla sedací kamenné schody, které přirozeně přecházejí do terénu směrem na západ. Zakončuje je platforma určená pro posezení. Na západě na schody navazuje budova s občerstvením, spojená s kulturním domem. K občerstvení vedou schůdky, které respektují stávající schody na tomto místě. Kulturní dům nabízí několik společenských sálů, sociální a skladovací zázemí a hospodu. Na jižní straně od parketu je vyrovnaná zpevněná plocha pro posezení. Kolem parketu a ve zpevněných plochách je umístěno několik solitérních stromů, které jsou jak stávající, tak doplněné o nové. Z důvodu zastínění a vytvoření příjemné atmosféry. Kulturní část od ostatních prostor dělí především zeleň. A z části i vodní prvek. Součástí této zóny je také relaxační/oddávací místo, které je naproti kulturnímu domu a odděluje je vodní tok. Toto místo je mírně skryto v zeleni a vnitřní volná plocha je okolo osázena trvalkami. K místu se lze dostat ze tří směrů, hlavní trasa vede přes mostky.

V areálu jsou zachované všechny objekty kromě dřevěných budek na občerstvení. Některé objekty by bylo potřeba rozšířit nebo uzpůsobit novému využití rekonstrukcí. Respektované jsou i téměř všechny stávající komunikace v areálu. V některých místech jsou posunuty, ve zbytku areálu jsou pouze rozšířeny nebo jinak povrchově upraveny. Změněna je trasa pro cyklisty, která je nyní navržena podél místní

obslužné komunikace, dále přes most, podél pálenice a sadu k cyklolávce. V co největší míře je respektována i stávající zeleň, která je doplněna o nové skupiny stromů a solitéry. Prostor je dále oživen smíšenými záhony s trvalkami. Jeden záhon, který se v areálu nacházel, je zachován. Betonové plochy kolem pálenice a letní scény jsou určeny k odstranění. Z části zachované jsou již zmíněné schody z levé strany kulturního domu.

6.2.1 Uplatnění kompozičních principů

V rámci návrhu jsem se od počátku snažila uplatňovat kompoziční principy, které by spolu s respektováním terénu určily smysl celému prostoru. Dominantou neboli hlavním kompozičním bodem prostoru je letní scéna s parketem, od kterého se vše odvíjí. Z tohoto centra jsou vytvořeny průhledy díky zeleni, které jsou směřovány na dílčí podstatná místa v prostoru (cyklolávka, altán, chatky, kemp, kulturní dům, relaxační/oddávací místo, vodní prvek, volnočasová plocha a pálenice). Zeleň zároveň obklopuje celou centrální část, mírně ji skrývá před okolím. To vytváří dynamiku v prostoru. V pohledové ose jsou na sebe vázány altán, letní scéna s parketem a relaxační/oddávací místo. Altán je vedlejším kompozičním bod, který vytváří vazby s dalšími místy ve svahu.

Obrázek 40 Uplatnění kompozičních principů v navrhovaném stavu (zdroj: vlastní zpracování)

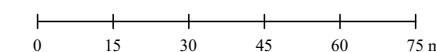
LEGENDA

Hranice, linie, značky

- povrchy a komunikace v nevhovujícím stavu
- - - cyklotrasa
- / / / vyrovnání terénu
- - - hranice stávající zeleně

Objekty

- bourané
- zachované
- navrhované

LEGENDA

Hranice, linie, značky

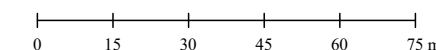
- řešené území
- vrstevnice
- svahy
- ▶ hlavní vstup
- ▶ vedlejší vstup
- ▶ vstup do objektu 1.NP
- ▶ vstup do objektu 2.NP

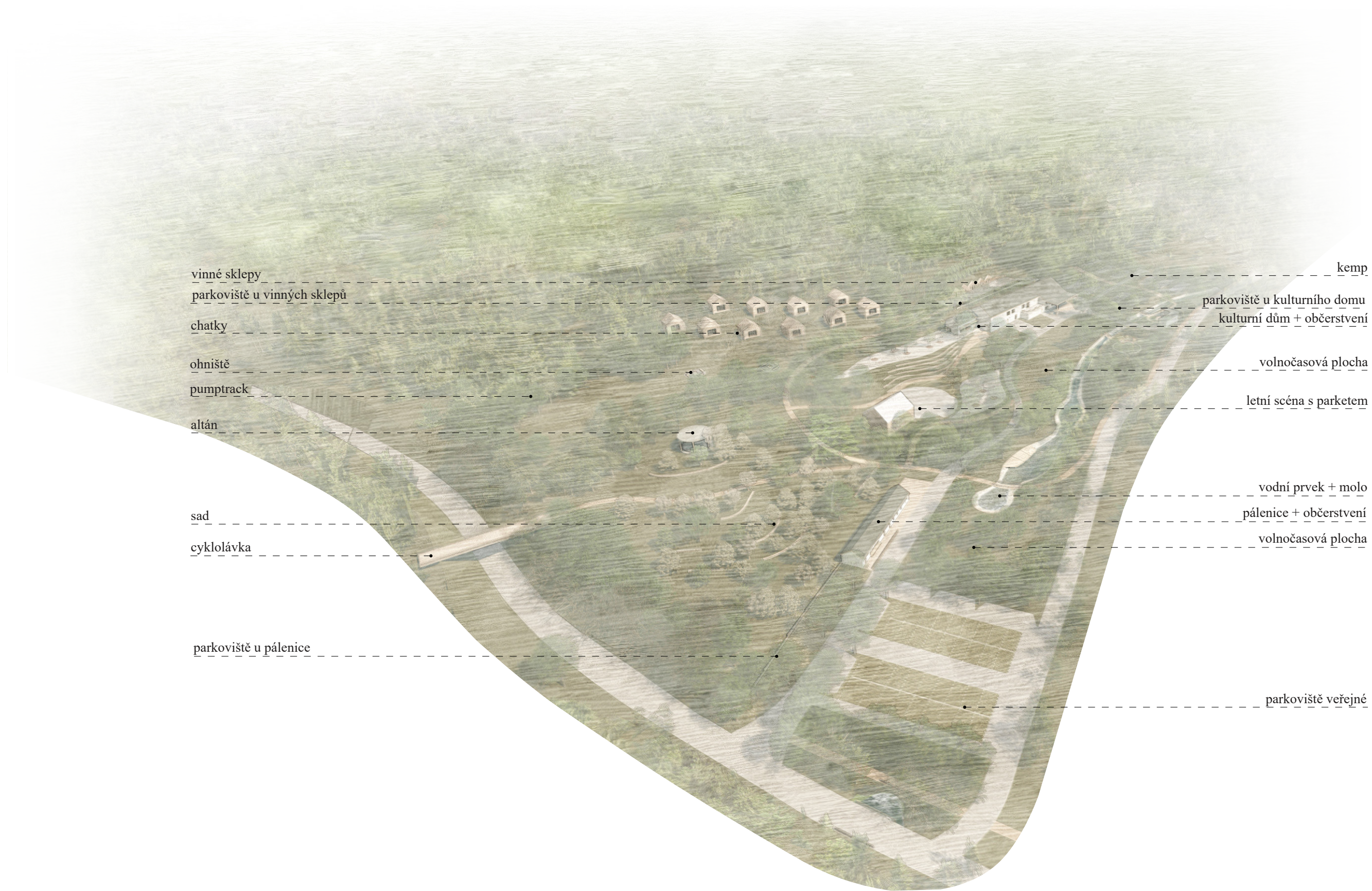
Plochy, prvky

- asfalt
- mlat
- dlaža - žula štípaná nepravidelná
- žulové dlažební kostky
- beton
- šterk
- šterkový trávnik
- dřevo
- potok/vodní prvek
- potok -zatravněná část
- smišené záhony
- trvalky
- sad
- vinná réva
- skupiny stromů a keřů, solitéry

LEGENDA FUNKČNÍCH CELKŮ

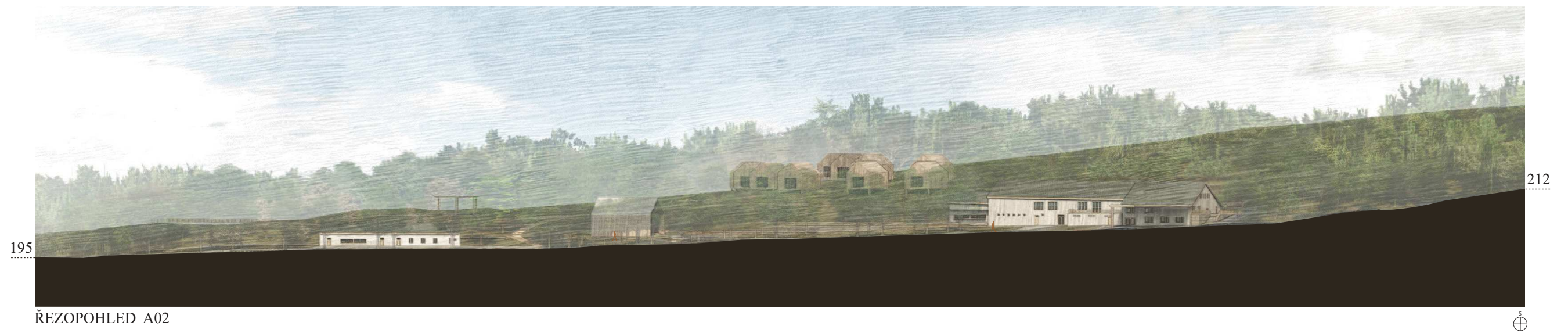
1. parkoviště
2. volnočasová plocha
3. vodní plocha + mola (možné obřady)
4. relaxace, obřady, volný čas
5. volnočasová plocha
6. zázemí pro kemp + terasa (kuchyňka, sociální zázemí)
7. kemp
8. parkoviště
9. parkoviště
10. vinné sklepy
11. kulturní dům, přístřešek + terasa (sály, sociální zázemí, hospoda)
12. občerstvení
13. posezení (sedací prvky ve svahu, zpevněné plochy)
14. parket
15. letní scéna + zázemí
16. sedací prvky ve svahu
17. parcely pro chatky (17.A další možné parcely)
18. volná plocha, ohniště
19. pumptrack
20. altán
21. cyklolávka, vyhlídka
22. sad, sedací prvky ve svahu, pítka
23. pánice + terasa
24. občerstvení, WC
25. parkoviště

REZOPHLED A01

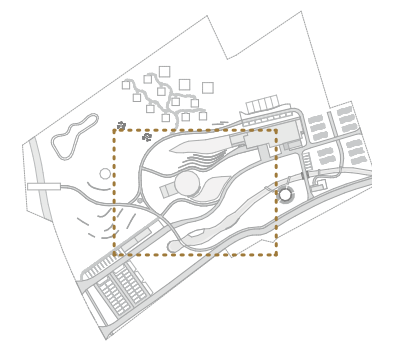

REZOPHLED A02

LEGENDA

- ▶ vstup do objektu 1.NP
- ▨ asfalt
- ▨ mlát
- ▨ dlažba - kamenná
- ▨ dlažba - žula
- ▨ dřevo
- ▨ beton
- ▨ štěrkový trávník
- ▨ voda
- ▨ zemina
- ▨ smíšený záhon
- ▨ trvalky
- ▨ sad
- ▨ skupiny stromů a keřů

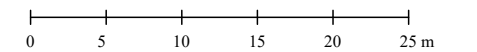
Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta multimediálních komunikací
Ateliér Tvorba prostoru

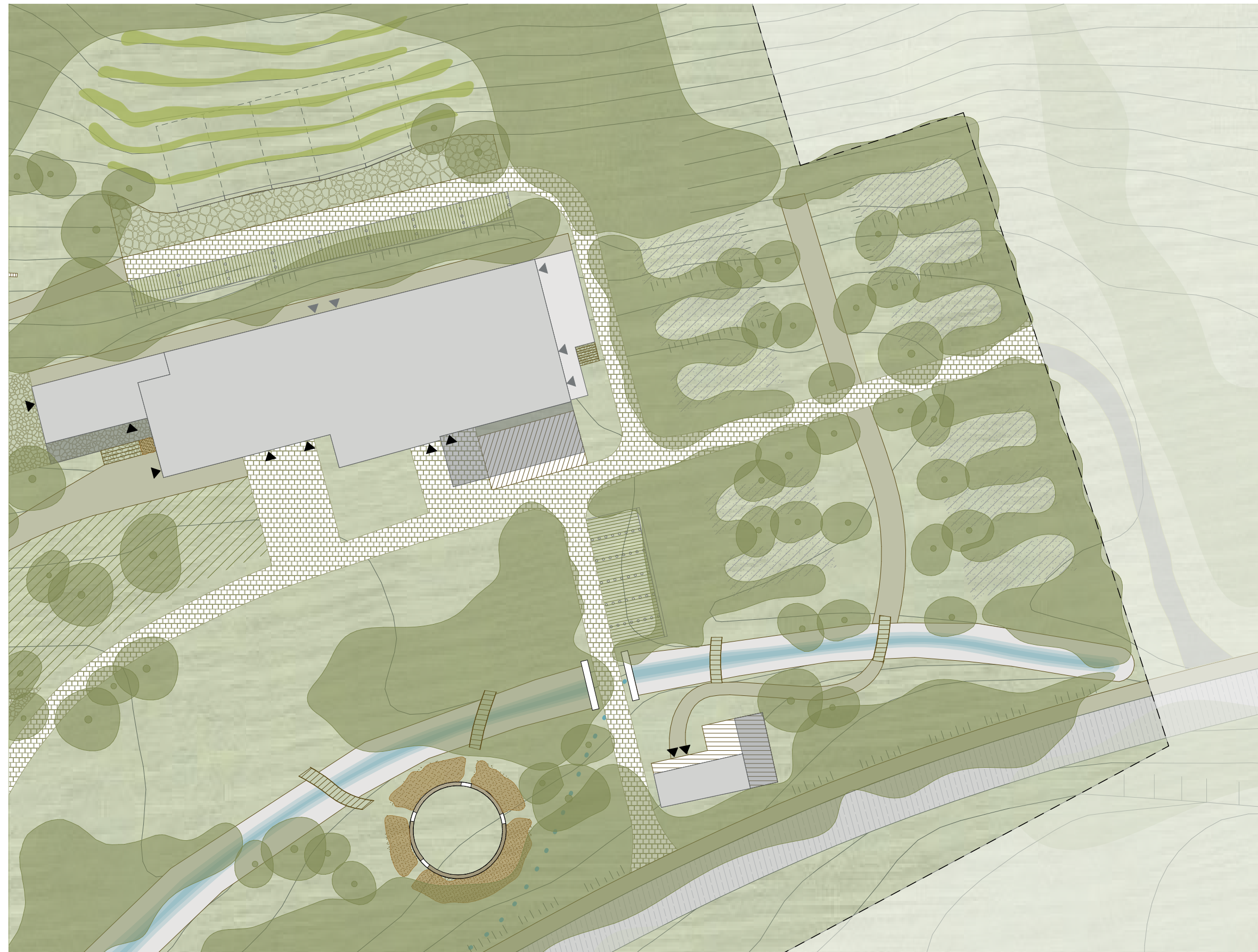
VYPRACOVALA: BcA. Martina Doležalová
VEDOUČÍ: Ing. arch. Kamil Kolářek

NÁZEV PRÁCE: Revitalizace kulturního střediska Bůrovice
OBSAH: **Centrální část** - navrhovaný stav

FORMÁT: A3
MĚŘÍTKO: 1:500
ROK: 2024

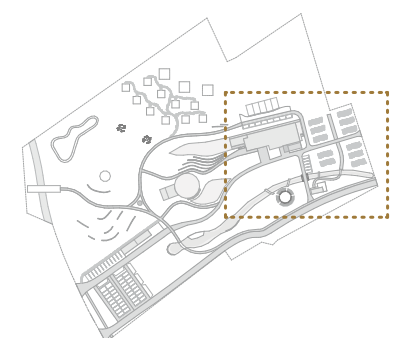
VÝKRES ČÍSLO: 8

LEGENDA

- ▶ vstup do objektu 1.NP
- ▶ vstup do objektu 2.NP
- ▨ asfalt
- ▨ mlá
- ▨ dlažba - kamenná
- ▨ dlažba - žula
- ▨ dřevo
- ▨ beton
- ▨ štěr
- ▨ štěrkový trávník
- ▨ voda
- ▨ smíšený záhon
- ▨ trvalky
- ▨ vinná réva
- ▨ skupiny stromů a keřů

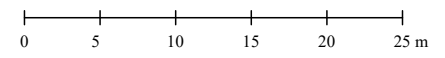
Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta multimediálních komunikací
Ateliér Tvorba prostoru

VYPRACOVALA: BcA. Martina Doležalová
VEDOUCÍ: Ing. arch. Kamil Kolářek

NÁZEV PRÁCE: Revitalizace kulturního střediska Bůrovice
OBSAH: **Východní část** - navrhovaný stav

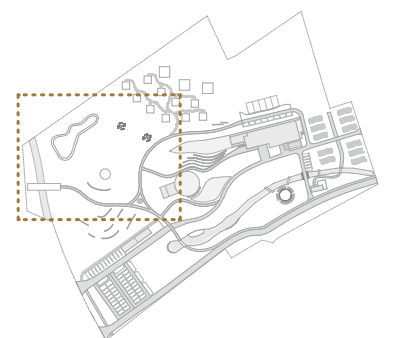
FORMÁT: A3
MĚŘÍTKO: 1:500
ROK: 2024

VÝKRES ČÍSLO: 9

- LEGENDA**
- ▶ vstup do objektu 1.NP
 - ▭ mlat
 - ▨ dřevo
 - ▩ štěrk
 - ▧ zemina
 - nášlapné kameny
 - ohniště
 - pítko
 - ▭ sad
 - ▭ skupiny stromů a keřů

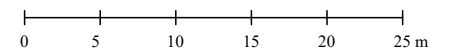
Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta multimediálních komunikací
Ateliér Tvorba prostoru

VYPRACOVALA: BcA. Martina Doležalová
VEDOUCÍ: Ing. arch. Kamil Kolářek

NÁZEV PRÁCE: Revitalizace kulturního střediska Bůrovice
OBSAH: **Severozápadní část** - navrhovaný stav

FORMÁT: A3
MĚŘÍTKO: 1:500
ROK: 2024

VÝKRES ČÍSLO: 10

6.3 Provozní řešení

Trasy

Základní kostra areálu je tvořena cestními sítěmi. Jsou zachovány stávající pozice dvou hlavních tras, pouze jsou upraveny. Další trasy jsem se snažila citlivě zasadit a pečlivě uvážit jejich nutnost a budoucí využití. Aby areál nebyl zatížen mnoha cestami bez využití. Cílem bylo, aby veřejné komunikace i pěší cesty byly navrženy především přes veřejnou zónu a kulturní nebyla nijak narušena.

Hlavní komunikace v areálu je zachována na původním místě, pouze rozšířená na potřebnou šířku vzhledem k hlavní frekventované trase. Širší cesta končí za pálenicí, dále pokračuje zúžená a provoz je zde omezený. V kulturní zóně je trasa vychýlená z původní pozice a končí v kempu. Jelikož zbytek původní komunikace nespadá do vlastnictví obce, tudíž s ní není v návrhu pracováno.

Místní obslužná komunikace je zachována taktéž na stejném místě, pouze je navrženo její rozšíření a zpevnění.

Cyklotrasa pro cyklisty a také pro pěší je nově navržena kolem místní obslužné komunikace, dále pokračuje směrem na sever kolem pálenice a sadu. Kde se cyklisté napojí na cyklolátku, která je převede přes silnici. Tím se vyřeší stávající problém, kde nyní cyklisté musí přejíždět přes poměrně frekventovanou silnici. Cyklolátko byla jedním z hlavních požadavků zadavatele. Pěší cesta pokračuje dále nad scénou a kulturním domem, lze ji případně využít také jako cyklotrasu. Tyto trasy se za budovou scény spojují a vzniká záchytný bod ať už pro cyklisty nebo pěší, kde se bude nacházet orientační plánec s přehledem areálu.

Hlavní trasy pro automobily je nutné označit dopravními značkami. V rámci areálu je nutný vhodný orientační systém pro cyklisty a pěší.

Parkoviště

V areálu jsou navržena čtyři parkoviště.

Parkoviště veřejné, jakožto hlavní v celém areálu, je situováno k vjezdu do areálu. Je zde počítáno s parkováním turistů, návštěvníků, účastníků kulturních akcí, oslav nebo svateb, ... Je zde několik zálivů, které jsou vyhrazeny pro pohodlné „přizastavení“ návštěvníků s většími vozidly například v případě ubytování se na „recepti“ (obytná auta, karavany). Jeden záliv je vyhrazen pro autobus.

Parkoviště u pálenice je navrženo naproti veřejnému parkovišti. Poskytuje vyhrazená parkovací místa pro obsluhu pálenice. Zbytek míst je určen veřejnosti.

Parkoviště u kulturního domu poskytuje místa pro případné nutné parkování v blízkosti kulturního domu. Především pro hlavní aktéry kulturních, společenských nebo i soukromých akcí. Od kulturní zóny je odděleno zelení.

Parkoviště u vinných sklepů jedná se o jediné podélné parkoviště, které zde bylo zvoleno především kvůli strmému svahu. Jeho využití je předpokládáno při obsluze a provozních záležitostech sklepů nebo pro případné návštěvníky.

Objekty

Pálenice + občerstvení jsou ústředními budovami veřejné části areálu. Jsou situované k vjezdu do areálu a naproti nim je cíleně navrženo veřejné parkoviště a volnočasová plocha. Tento objekt nejenže slouží široké veřejnosti k občerstvení a posezení u pálenice. Je také záchytným bodem pro všechny ubytované v areálu. Zde se návštěvníci ubytují a dozví vše o chodu areálu o jeho provozu. Je zde také možnost, že si zájemci o ubytování budou svůj pobyt moci zarezervovat přes mobilní aplikaci a následné ubytování proběhne bez nutnosti fyzické osoby či „recepce“ u občerstvení. Tento chod závisí na konkrétním určení provozu. Je možné, že se bude měnit i v průběhu dle potřeb areálu a provozních.

Kulturní dům je zřejmě nejvýraznější stávající stavbou v areálu, která poskytuje několik funkcí. Nachází se zde dva velké společenské sály, sociální zázemí, sklady a hospoda/občerstvení. Tato budova se může využívat pro různorodé vnitřní společenské a kulturní akce. Na kulturní dům je napojené i nově navržené **občerstvení**. Které je zde situováno především kvůli blízkosti sociálního zázemí, které je součástí kulturního domu. Objekt má sloužit pro výdej nápojů, popřípadě jídla při různých kulturních akcích. V případě venkovních svatebních hostin je v budově počítáno i s prostorem pro raut nebo jiné servírování jídel.

Letní scéna s parketem je vhodná pro venkovní společenské a kulturní akce. Může se jednat o vystoupení, koncerty, letní divadlo či kino, zábavy, oslavy, večírky nebo svatby. K původní budově je nově navrženo přístavek zázemí. K této části vedou zpevněné pojízdné plochy pro snadný přístup vystupujících či zásobování objektu.

Ubytování se nenachází na jednom místě, ale je situováno na východní a severozápadní stranu areálu. Návštěvníci kempu se po průjezdu parkovištěm dostanou na místní komunikaci, kterou dojedou až ke kempu. Kde se nachází několik vyhrazených míst pro karavany/obytná auta, plocha pro stany, budova se zázemím a terasou. Ubytování v chatkách využívají veřejného parkoviště. Popřípadě parkoviště u sklepů. Dále pokračují po mlatové cestě, ze které se napojí na cestu z nášlapných kamenů, která je dovede k jednotlivým chatkám.

LEGENDA

Trasy

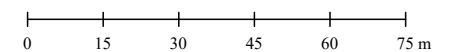
- ▶ hlavní vstup
- ▶ vedlejší vstup
- ▶ vstup do objektu 1.NP
- ▶ vstup do objektu 2.NP
- hlavní silnice (směr Napajedla - Uherské Hradiště)
- hlavní trasa v areálu (šířka 5,5 m)
- místní obslužná komunikace (šířka 5,5 m)
- cyklotrasa, pěší cesta (šířka 2 m)
- trasa s omezeným provozem (šířka 3 m)

Parkoviště

- P1** KOLMÉ STÁNÍ
parkoviště - **veřejné** - 36 míst, 5 zálivů (cca 600 m²)
34x auto
2x invalidí
1x záliv pro bus
4x záliv pro karavany/obytná auta/ auta
- P2** parkoviště - **pálenice** - 12 míst (cca 345 m²)
4x auto - vyhrazené pro obsluhu pálenice
8x auto - veřejné
- P3** parkoviště - **kulturní dům** - 6 míst (cca 110 m²)
- P4** PODÉLNÉ STÁNÍ
parkoviště - **vinné sklepy** - 8 míst (cca 170 m²)

Objekty

- 1. občerstvení, WC
- 2. pálenice
- 3. letní scéna se zázemím
- 4. občerstvení
- 5. kulturní dům
- 6. budova zázemí v kempu

6.4 Koncepce vegetace

Se zelení v řešeném území pracuji především jako s hmotou, díky ní odděluju místa s odlišnou funkcí nebo ta, která potřebují soukromí. Po obvodu řešeného území se objevuje hustší porost stromů a keřů. Uvnitř řešeného území pak skupiny stromů, keřů nebo solitéry. Kolem vodního prvku je soustředěný pobřežní porost. Barevnost a případnou vůni v areálu utvářejí smíšené trvalkové záhony a ovocný sad.

Stromy, které jsou nově navrženy nahrazují některé nevhodné dřeviny. Jsou rozmístěny dle funkcí a využití jednotlivých částí prostoru. Utvářejí atmosféru místa a jejich koruny stíní dle potřeby. Uživatel má i skrze skupiny stromů přehled a zároveň si díky korunám přijde krytý a v „bezpečí“. Hustší porost po okrajích řešeného území má charakter hranice či bariéry.

Sad, který zde „býval“ je v návrhu obnoven a situován na původní místo. V současnosti se na tomto místě nachází ještě pár neperspektivních dřevin, ale i žijící stromy a taktéž broukoviště, které jsou zachovány.

Rozmístění nových navržených sadových stromů respektuje terén a utváří velice příjemnou atmosféru. Má sloužit pro klidný a relaxační pobyt. Zpříjemnit trasu cyklistům a ubytovaným v chatkách zajistit příjemný výhled.

Keře jsou stejně jako stromy rozmístěny dle potřeby na soukromí v jednotlivých částech prostoru. Spolu se stromy zajišťují téměř nepropustnost v místech kde je to vyžadováno. Samostatné keře pak pouze nepatrně oddělují a utvářejí nízkou a přehlednou hranici.

Smíšené trvalkové záhony především utvářejí v příjemnou atmosféru a oživují prostor o barevnost. Hlavní trvalkové záhony jsou u relaxačního/oddávacího místa. Kde splní nejlépe svůj účel pozitivního působení na člověka. Další menší záhon se nachází u občerstvení a kulturního domu vedle schodů. Tento záhon je zachovaný ze současného stavu, pouze je obměněna jeho náplň.

Vinná réva je navržena v těsné blízkosti vinných sklepů, kde je předpokládán její využití. Zde tak dotvářejí příslušnou atmosféru místa.

Charakter vegetace

Okrajem lesa označuji největší původní plochu dřevin u hranice řešeného území. Má za cíl udržet si původní charakter bez větších zásahů.

Pobřežním porostem jsou označeny dřeviny na břehu vodního prvku a jeho okolí.

Skupiny stromů a keřů ve vnitřní části areálu, tam kde je předpokládán největší pohyb uživatelů s vysokou frekvencí.

Toto rozdělení je především orientační, nejsou v něm přesně specifikované druhy dřevin. Jedná se o charakterové rozdělení pro lepší orientaci a uchopení práce se zelení.

Typy vegetačních ploch

V návrhu je pracováno s třemi typy vegetačních ploch. Cílem je navrhnout vhodnou plochu s ohledem na provozní náročnost a celkový provoz areálu. A vytvoření vhodných podmínek pro rozvoj biodiverzity v území. Vegetační plochy jsou rozděleny dle provozní zátěže, kterou udává navržené řešení. Je možné že se typy vegetačních ploch budou v průběhu měnit dle potřeb areálu.

Krajinná travinobylinná společenstva jsou navržena na okraji řešeného území. Tam, kde se předpokládá nejnižší provozní zatížení. Zde je předpokládán přírodní vývoj společenstev.

Extenzivní plochy jsou navrženy tam, kde je předpokládána střední frekvence pohybu. Také tam, kde má mít prostředí přírodnější charakter a kde častá a pravidelná údržba není nutně vyžadovaná. Jedná se především o okraje ploch, které jsou vysoce frekventované.

Intenzivní vegetační plochy jsou navrženy tam, kde je předpokládána intenzivní rekreace a pobyt uživatelů. S pravidelnou a často údržbou, která je nutná pro zajištění komfortního využívání prostoru na delší dobu. Jedná se především o okolí scény a parketu, volnočasové plochy a okolí pálenice. V neposlední řadě je na této úrovni potřeba udržovat i okolí chat a kempů.

Zde zmíním ještě **šterkový trávník**, který je navržen tam, kde je předpokládána vyšší zátěž a není tam vhodný čistě travnatý povrch. Navržení na parkovištích je z důvodu integrace do okolního přírodního prostředí. Kolem parketu je navržen šterkový trávník ze stejného důvodu, je zde možnost zavlažování, pro kvalitní udržování šterkového trávníku.

sromy, keře

solitéry

ovocný sad

smíšený trvalkový záhon

vinice

trávník intenzivní vs. krajinný

trávník intenzivní vs. extenzivní

šterkový trávník

LEGENDA

Charakter vegetace

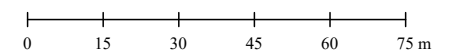
- okraj lesa
- - - skupiny stromů, solitéry
- - - pobřežní porost

Typ vegetační plochy

- krajinná
- extenzivní
- intenzivní

Dřeviny

- šterkový trávnik
- smíšené záhony
- zaměřené stromy
- trvalky
- sad
- vinná réva
- skupiny stromů a keřů, solitéry
- hranice stávající zeleně

6.5 Prvky, mobiliář, osvětlení

Prvky a mobiliář

Při navrhování pro mě bylo důležité respektovat stávající terén a využívat ho. Jinak tomu nebylo ani při navrhování prvků a mobiliáře. V celém areálu se opakuje prvek **kamenné zídky** na sucho zasazené ve svahu. Právě proto, že respektuje terén a vytváří atraktivní sezení v obklopení zeleně. Kamenné zídky se objevují v sadu, u vinných sklepů a kolem parketu. Zídky se nacházejí také u relaxačního/ oddávacího místa, kde nejsou zasazeny ve svahu.

Dalším mobiliářem, který je v návrhu použitý jsou **dřevěné hranoly**, které jsou umístěny kolem volnočasové a vodní plochy. A jsou navrženy především pro jejich přírodní vzhled a jednoduchost.

Na zpevněných plochách kolem parketu, na terasách u pálenice a zázemní budovy kempu jsou navrženy **lavice a stoly**. Může se jednat i o skládací sestavy, které se budou využívat dle potřeby a událostí v areálu, a především v kulturní zóně.

Dalšími sedacími/lehacími prvky, které jsou navrženy jsou **molo** a sedací prvky na břehu rybníku. Ty poskytují přímý kontakt s vodou, vhodný pro relaxaci. V místě za scénou, kde se spojí mlatové cesty, vzniká záchytný bod a je doplněn o **pítko**, který se stává dalším vodním prvek v prostoru.

Nezbytné jsou v areálu **stojany na kola**, vzhledem k cyklotrase, která vede areálem. Jsou soustředěny především kolem hlavních budov. Jedná se o pálenici, jakožto hlavní záchytné místo veřejné zóny. Poté u budovy v kempu a u parkoviště kulturního domu. Kolem altánu a sadu je možné umístit jednotlivé „solitérní“ stojany na kola.

Odpadkové koše na tříděný odpad budou stejně jako stojany na kola situovány k hlavním objektům. V případě potřeby budou v areálu sloužit mobilní odpadkové koše, rozmístované v areálu dle událostí.

A nakonec **orientační systém**, který zajistí snadný provoz a chod areálu. Je navržený tak, aby zapadl do přírodního prostředí a příliš ho nenarušil.

Osvětlení

V areálu je počítáno s **vysokými lampami** veřejného osvětlení, kolem místní obslužné komunikace a kolem veřejného parkoviště.

Ve zbytku areálu jsou navrženy **střední lampy** neboli parkové LED osvětlení, které zajistí dostatečné osvětlení komunikací, cyklotrasy a příslušných ploch. Stejně osvětlení je navrženo i v okolí chat a v kempu, především z důvodu bezpečnosti.

Areál je kolem parketu a relaxačního/ oddávacího místa doplněn ještě o **nízké lampy** tzv. vodící osvětlení. To zajistí větší komfort a snadný průchod k více osvětleným částem.

kamenná zídka, dřevěný sedák

dřevěné hranoly na sezení

lavičky + stoly

mola/mostky z dřevěných latí

stojany na kola

pítko

orientační systém

odpadkové koše na tříděný odpad

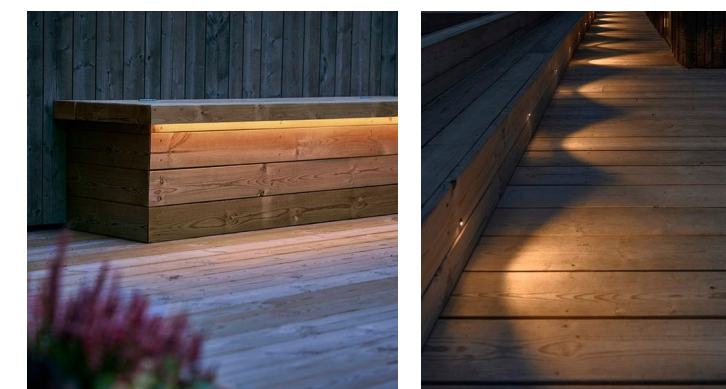
střední(parková) lampa (výška cca 3,2m)

nízká (vodící) lampa (výška cca 0,8m)

osvětlení na objektech/ v prvcích

možné nasvícení sedacích prvků/mola/mostů (LED, bodové)

LEGENDA

Trasy osvětlení

- vysoké pouliční lampy
- středně vysoké lampy (parkové osvětlení)
- nízké lampy (vodící osvětlení)
- osvětlení na objektech, v prvcích

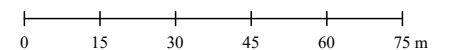
Prvky, mobiliář

- sedací schody u parketu
- mola
- sedací prvky ve svahu
- lavičky
- lavičky + stoly
- stojany na kola
- koše
- pítko

POZ.: Výkres nespecifikuje přesné pozice osvětlení, jedná se o orientační schéma.

Koše na tříděný odpad budou soustředěny k hlavním budovám, především kolem pánice s občerstvením (dále u kulturního domu a budovy v kempu). Ve zbytku areálu se budou využívat mobilní odpadkové koše dle potřeby.

Stojany na kola budou soustředěny taktéž k budovám. Ve veřejné zóně mohou být využity solitérní stojany na kola (v sadu, kolem altánu a pumptracku).

6.6 Materiálové řešení

Tato kapitola zahrnuje informace o použitých materiálech a příkladové referenční obrázky, které nejsou přesně specifikované. Jedná se o příkladové obrázky pro určení charakteru a navození atmosféry.

Matriály

Hlavní trasa v areálu a cesty v rámci parkoviště jsou voleny **asfaltové** z důvodu větší frekvence a komfortu. Tam, kde se hlavní komunikace stává trasou s omezeným pohybem, je volená **kamenná dlažba**. Změna materiálu určuje nejen jiný charakter cesty, ale i změnu zóny. Ve zbytku areálu jsem se snažila o co nejpřírodnější vzhled. Proto jsem volila **mlatové** cesty, ať už pěší nebo cyklotrasu.

Beton je navržený jako vhodný povrchový materiál na parket. **Štěrka** je navržený pro zpevněné plochy vyhrazené ke stání karavanů a obytných aut. Dále kolem ohnišť, jelikož jejich okolí je celé zatravněné. Zpevněné plochy kolem parketu jsou z **nepravidelné štípané žuly**. Výhodou je její přírodní vzhled, který zapadne do okolního prostředí a nenaruší ho tak, jak by to mohl jinak volený dlážděný povrch. **Přírodní štípaný kámen** je zvolený jako vhodný pro tvorbu kamenných zídek na sucho.

Prvky a mobiliář jsou především **dřevěné s doplněním kovových prvků**. Dřevo je zde využito především proto, že je to přírodní materiál a je tak vhodný do tohoto krajinného prostředí. Jedná se především o **modřínové dřevo** bez nátěru, které je vhodné do exteriéru. Druhým navrženým materiálem je **dubové dřevo**, které je využito v podobě dubových hranolů na sezení.

Povrchy parkovišť a plochu kolem parketu tvoří **štěrkový trávník**. Z důvodu okolního přírodního prostředí. Ve zbytku areálu je několik typů **travnatých povrchů**, které jsou podrobněji rozebrány v kapitole věnované zeleni.

Příkladové referenční obrázky

Cyklolávka je navržena ze dřeva, jakožto přírodního materiálu, aby svým vzhledem zapadala do okolního prostředí.

Altán má být co nejvíce otevřený, a ne příliš definovaný pro určité aktivity. Spíše se jedná o přístřešek s větší volnou plochou, kterou lze různorodě využít.

Pumptrack je navržen v zalesněné části, kde by měl zapadnout do prostředí, nevyčnívat.

Ohniště na zpevněné ploše, se sedacími hranoly a hezkým výhledem.

Chatky ve svahu by měly být citlivě zasazeny, respektovat terén a nenarušovat okolní prostředí.

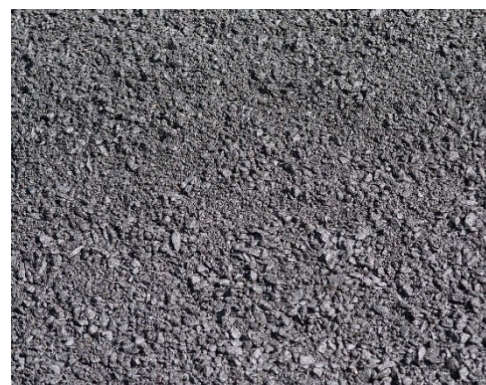
Kempovací místa jsou některá na vyrovnaných terasách a některá na rovině. Jednotlivá vyhrazená stání mají upravený povrch a jsou od sebe oddělena zelení.

Relaxační/ oddávací místo má být oázou odpočinku, kde má mít uživatel možnost si posedět, ať už na trávě nebo zídky v obklopení rozkvetlých trvalek.

Molo a mostky mají podobný charakter jako cyklolávk. Molo má přitahovat zájem k užití nad vodní hladinou a tvořit příjemný prostor pro relaxaci.

Kamenné zídky ve svahu byly již několikrát zmíněny. Díky nim je v návrhu respektovaný terén a vytváří se zajímavé a příjemné sedací prvky. Prvky jsou opatřeny dřevěnými sedáky pro zajištění větší pohodlnosti a komfortu.

Parkovišť je v areálu hned několik, proto bylo důležité, jak již bylo zmíněno, aby zapadla do okolního prostředí a příliš ho nenarušila nebo nevyčnívala. Je zde navržen štěrkový trávník.

asfalt

mlat okrový

beton

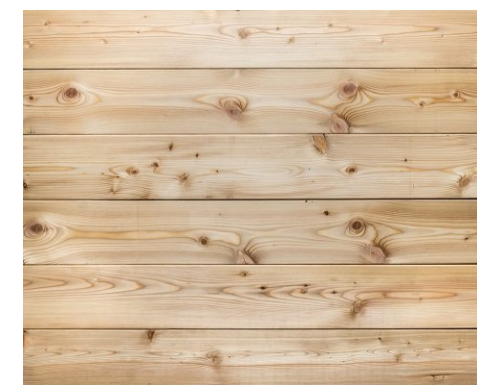
štěrk

žulové dlažební kostky

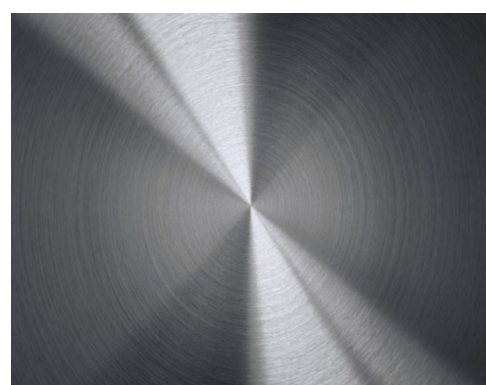
žula štípaná nepravidelná

modřínové dřevo

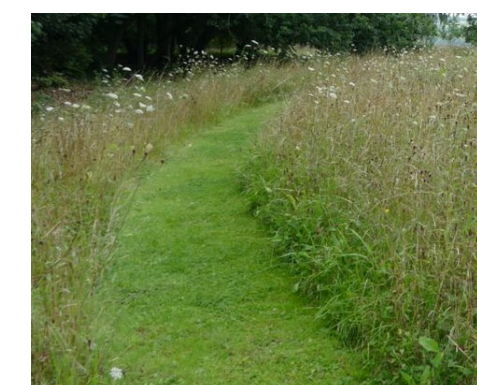
dubové dřevo

ocel

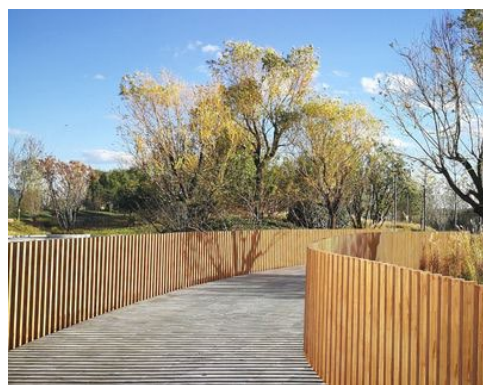
štěrkový trávník

trávník – intenzivní vs.krajinný

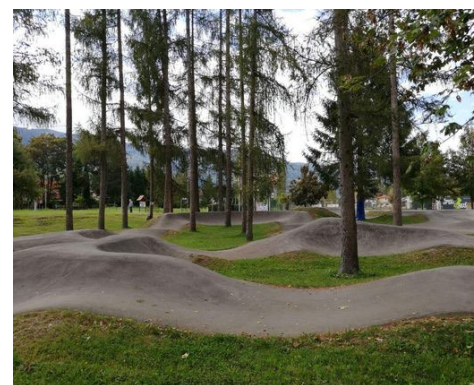
trávník – intenzivní vs. extenzivní

01 cyklolávka

02 altán

03 pumptrack

04 ohniště

05 chatky zasazené ve svahu

06 vinné sklepy

07 kempovací místa

08 kamenné zidky ve svahu

09 relaxační/oddávací místo

10 molo

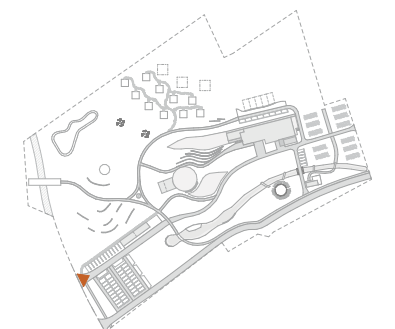
11 mostky

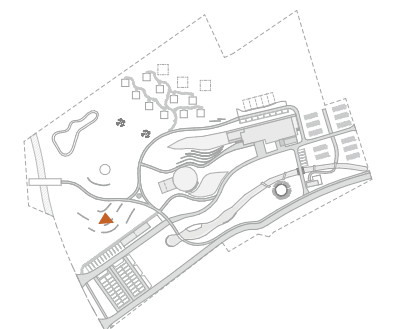

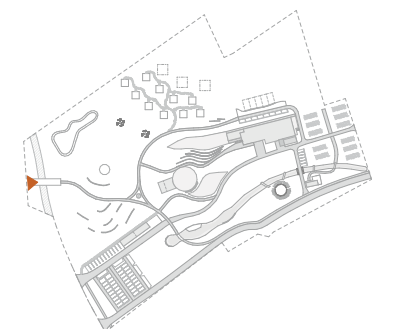
12 parkoviště

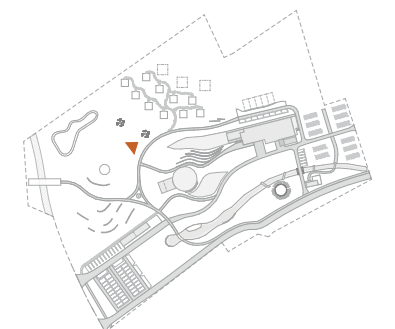

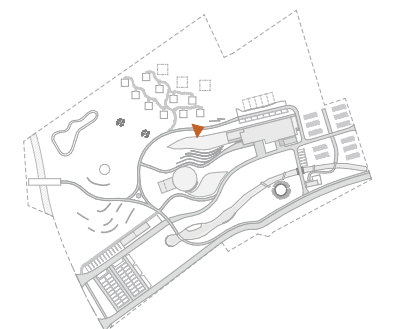
6.7 Vizualizace

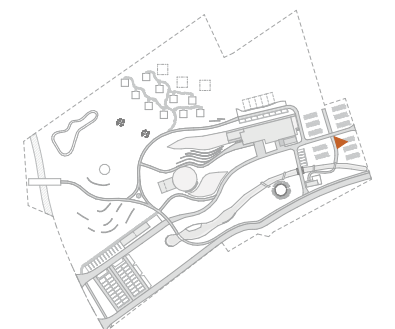

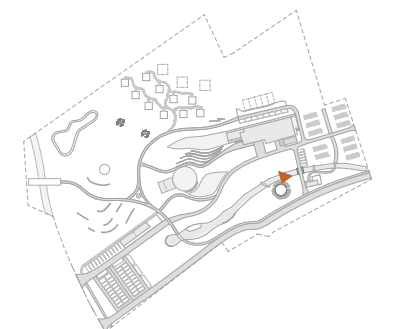

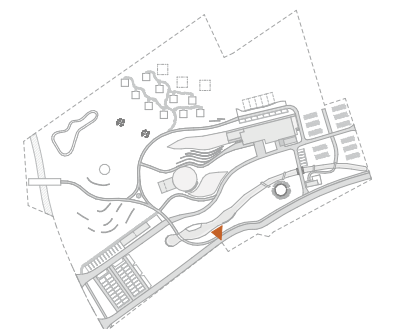

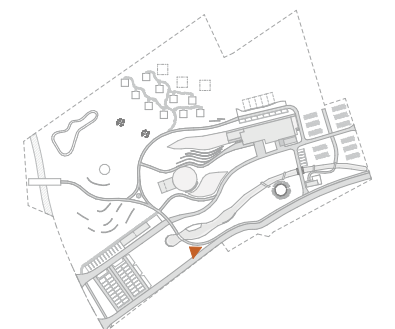

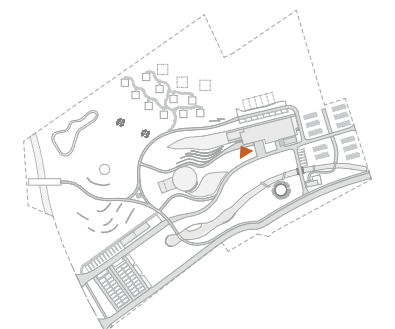

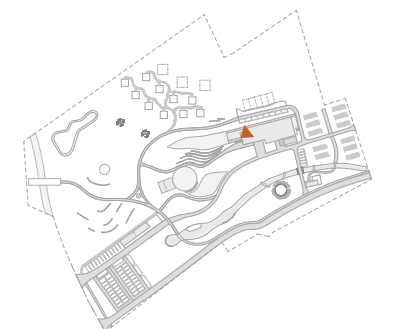

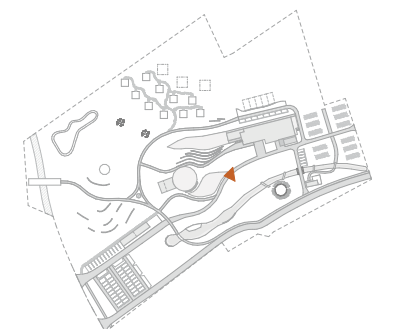

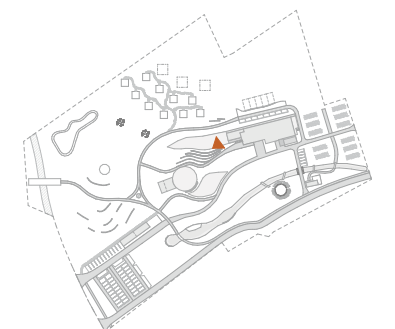

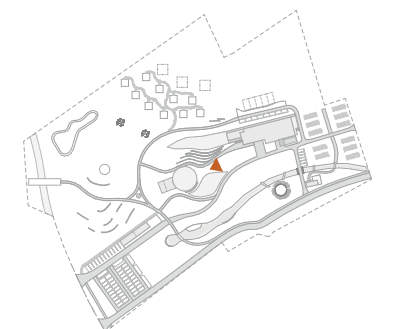

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta multimediálních komunikací
Ateliér Tvorba prostoru

VYPRACOVALA: BcA. Martina Doležalová
VEDOUCÍ: Ing. arch. Kamil Kolářek

NÁZEV PRÁCE: Revitalizace kulturního střediska Bůrovce
OBSAH: **Pohled na scénu a parket**

VIZUALIZACE ČÍSLO: 14
FORMÁT: A3
ROK: 2024

ZÁVĚR

Cílem této diplomové práce bylo navrhnout možné řešení vybudování kulturně-volnočasového střediska v KS Búrovce. Navržené řešení je zaměřeno na provoz, vhodnou orientaci a funkční využití areálu jako celku. Výsledkem je návrh, který by měl do území přilákat návštěvníky, turisty i místní. Ti budou plně využívat toho, co areál nabízí, zároveň budou obklopeni přírodou. Prostor poskytuje místa jak pro individuální odpočinek, tak pro skupinové aktivity nebo společenské akce. Areál je úmyslně rozdělený na veřejnou, kulturní a ubytovací část. Zároveň jsou všechny propustné, především proto, aby se v území setkaly různé skupiny uživatelů. Rozvíjela se socializace, interakce a dialog.

Hlavní myšlenkou bylo vytvořit vztahy mezi dílčími částmi prostoru, které komunikují s letní scénou a parketem. Propojení je podpořeno průhledy, které tvoří okolní zeleň. Toto propojení se bude následně dotýkat i již zmíněných uživatelů prostoru. Snahou bylo zachovat prostředí co „nejpřirozenější“, tak jak ho definovala sama příroda. Respektovat terén a doplňovat ho o nové prvky.

Navrhované řešení je poměrně velkorysé, ale není řešeno do detailu. Jelikož nebylo předem příliš specifikováno, ani omezeno, je navrženo jako možné řešení, kde není brán zřetel na finanční náročnost. Pokud by došlo k realizaci, bylo by nutné detailnější zpracování, na kterém by se podíleli specializovaní odborníci.

Doufám, že tento návrh bude nějakým způsobem využitý nebo bude alespoň podnětem k budoucí revitalizaci areálu. KS Búrovce má velký potenciál a je v dobré lokalitě s příjemným přírodním prostředím. Proto pevně věřím, že k jeho budování opravdu dojde. A v území se probudí nový život, který poskytne oddech, společenské, kulturní a jiné aktivity, a především spojení s přírodou a s novými lidmi.

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

ALTMAN, Irwin a ZUBE, Ervin H., 1989. *Public Places and Spaces*. New York: Plenum Press. ISBN 978-1-4684-5603-5.

ATELIÉR VAS, 2021. *Revitalizace rekreačního areálu v Hrádku u Rokycan*. Online. Město Hrádek. Dostupné z: https://www.mestohradek-ro.cz/evt_file.php?file=3505. [cit. 2024-05-05].

BERGMANN, Ivan a SRBA, Pavel. Archiweb. Dostupné z: <https://www.archiweb.cz/en/b/turisticke-centrum-na-rejde-spytihnev-letni-vyhliDKova-terasa>. [cit. 2024-05-05].

CEMEX, [b.d.]. *O CEMEXu*. Online. CEMEX. 2024 aktualizováno. Dostupné z: <https://www.cemex.cz/>. [cit. 2024-05-05].

ČABLOVÁ, Markéta, 2013. *Prostory: průvodce tvorbou a obnovou veřejných prostranství*. Brno: Partnerství. ISBN 978-80-904918-6-1.

Dešťovka: jak zadržovat dešťovou vodu a využívat ji na zahradě a v domácnosti, 2021. Klíč k soběstačnosti. Brno: Permakultura (CS). ISBN 978-80-907955-2-5.

DOHNAL, Tomáš, 2002. *Koncepce a metodika systému komunální rekreace na úrovni obce*. Olomouc: Univerzita Palackého. ISBN 80-244-0492-3.

EUROPEAN STANDARDS, 2011. *ČSN 73 6056: Odstavné a parkovací plochy silničních vozidel*. Online. EUROPEAN STANDARDS. Dostupné z: <https://www.technickenormy.cz/csn-73-6056-odstavne-a-parkovaci-plochy-silnicnich-vozidel/>. [cit. 2024-05-05].

FASORA, Lukáš, 2010. *Dělník a měšťan: vývoj jejich vzájemných vztahů na příkladu šesti moravských měst 1870-1914*. Brno: Centrum pro studium demokracie a kultury. ISBN 978-80-7325-233-5.

FLEKALOVÁ, Markéta, KULIŠŤÁKOVÁ, Lenka (ed.), 2011. *Komponované krajiny*. Brno: Mendelova univerzita. ISBN 978-80-7375-536-2.

GEHL, Jan, 2010. *Cities for people*. Washington, D.C.: Island Press. ISBN 9781597265737.

GEHL, Jan, 2011. *Life Between Buildings*. Washington, D.C.: Island Press. ISBN 9781597268271.

GEOPROHLÍŽEČ, 2003. *Prohlížeč služba WMS – Archivní ortofoto*. Online. Geoprohlížeč. Dostupné z: <https://ags.cuzk.cz/geoprohlizec/#wmcid=28054>. [cit. 2024-05-12].

GEOPROHLÍŽEČ, 2018. *Prohlížeč služba WMS – Archivní ortofoto*. Online. Geoprohlížeč. Dostupné z: <https://ags.cuzk.cz/geoprohlizec/#wmcid=28054>. [cit. 2024-05-12].

GRZESKOW, Iga, 2019. *Role of Green Areas in Development of Public Space System in Small Towns On the Basis of Chelmza*. Online. IOP Conference Series: Materials Science and Engineering, Volume 471, Issue 9. Dostupné z: <https://doi.org/10.1088/1757-899X/471/9/092071>. [cit. 2024-05-12].

GUČÍK, Marian a, a kol., 2004. *Krátký slovník cestovního ruchu*. Banská Bystrice: Slovensko – švýcarské sdružení pro rozvoj cestovního ruchu. ISBN ISBN 80-88945-73-9.

HÁJKOVÁ, Klára, [b.d.]. *Kategorizace kempů v ČR*. Online. All4Camper. Dostupné z: <https://all4camper.com/cs/kategorizace-kempu-v-cr/>. [cit. 2024-05-05].

JEHLÍK, Jan, 2013. *Obec a sídlo: o krajině, urbanismu a architektuře*. Edice architektury (Ausdruck Books). Praha: Ausdruck Books. ISBN 978-80-260-5399-6.

JEHLÍK, Jan, 2018. *Rukověť urbanismu: architektura poznávání a navrhování prostředí*. 2. vyd., upravené. Praha: Ausdruck Books. ISBN 978-80-270-4920-2.

KAPINUS, Oleg, 2008. *Bůrovce rozdělují obyvatele Topolné na dva tábory*. Online. Slovácký deník.cz. Dostupné z: https://slovacky.denik.cz/zpravy_region/burovce-rozdeluji-topolnou-na-dva-tabory-20080827.html. [cit. 2024-05-05].

KAPINUS, Oleg, 2008. *Starostka: Bůrovce zchátrat nenecháme*. Online. KAPINUS, Oleg. Slovácký deník.cz. Dostupné z: https://slovacky.denik.cz/zpravy_region/starostka-burovce-zchatrat-nenechame20080904.html. [cit. 2024-05-05].

KNOT, Augustin, 2007. *Život v Topolné: Obecní zpravodaj*. Online. Obec Topolná. Dostupné z: https://www.topolna.cz/e_download.php?file=data/editor/187cs_42.pdf&original=zivot_v_topolne_07x03.pd. [cit. 2024-05-05].

KŘENEK, Petr, 2023. *Studie revitalizace volnočasového areálu Svatošské skály (2023)*. Online. Karlovarský kraj. Dostupné z: <https://www.kr-karlovarsky.cz/temata/rozvoj-regionu-uzemni-planovani/uzemni-planovani/studie-revitalizace-volnocasoveho-arealu-svatosske-skaly-2023>. [cit. 2024-05-05].

LUH NAPAJEDLA, [b.d.]. *Luh Napajedla*. Online. Luh Napajedla. 2024 aktualizováno. Dostupné z: <https://www.luhnapajedla.cz/>. [cit. 2024-05-05].

M&P ARCHITEKTI, 2022. *Vimperk, Revitalizace letní scény*. Online. M&P Architekti. Dostupné z: <https://mparch.cz/projekty/vimperk-revitalizace-letni-sceny>. [cit. 2024-05-05].

MELKOVÁ, Pavla, 2013. *Prožívat architekturu*. V Řevnicích: Arbor vitae ve spolupráci s Útvarem rozvoje hlavního města Prahy. ISBN 978-80-7467-047-3.

- MELKOVÁ, Pavla, 2021. *Vnímání prostoru*. V Řevnicích: Arbor vitae. ISBN 978-80-7467-156-2.
- NEUFERT, Ernst, 1995. *Navrhování staveb: podklady, normy, předpisy o zřizování, stavbě, tvorbě, nárocích na prostor, na prostorové vztahy, tvoření rozměrů budov, místností, zařízení, přístrojů*. Praha: Consultinvest. ISBN 80-901-4864-6.
- NORBERG-SCHULZ, Christian, 2010. *Genius loci: krajina, místo, architektura*. 2. vyd. Praha: Dokořán. ISBN 978-80-7363-303-5.
- OBEC TOPOLNÁ, [b.d.]. *Historie obce*. Online. Obec Topolná. 2024 aktualizováno. Dostupné z: <https://www.topolna.cz/obec-1/historie-obce/>. [cit. 2024-05-05].
- OBEC TOPOLNÁ, 2012. *Územní plán obce*. Online. Obec Topolná. Dostupné z: <https://www.topolna.cz/urad-obce/urad/uzemni-plan-obce/>. [cit. 2024-05-05].
- OTRUBA, Ivar, 2002. *Zahradní architektura: tvorba zahrad a parků*. Šlapanice: ERA. ISBN 80-865-1713-6.
- PAHRBEK, [b.d.]. *Areál Pahrbek*. Online. Pahrbek. Dostupné z: <https://www.pahrbek.cz/>. [cit. 2024-05-05].
- PROUZA, Jiří, 2015. *Zahrada plná průhledů*. Online. Můj Dům. Dostupné z: https://www.mujdum.cz/rubriky/zahrada/zahrada-plna-pruhledu_511.html. [cit. 2024-05-05].
- RÁJENKA, [b.d.]. *Ráj uprostřed lesů*. Online. Rájenska. 2024 aktualizováno. Dostupné z: <https://rajenka.cz/o-nas/>. [cit. 2024-05-05].
- ROZMANOVÁ, Naděžda a POKORNÁ, Zuzana, 2019. *Principy a zásady urbanistické kompozice v příkladech*. Online. 2. vyd., aktualizované vydání. Praha: Ministerstvo pro místní rozvoj. ISBN 978-80-7538-209-2. Dostupné z: <https://www.uur.cz/media/j4pl1o5q/urbanisticke-zasady-a-principy-publikace-verze-2019-18072019.pdf>. [cit. 2024-05-05].
- SCHNEIDER, Jiří; FIALOVÁ, Jitka a VYSKOT, Ilja, 2008. *Krajinná rekreologie I*. V Brně: Mendelova zemědělská a lesnická univerzita. ISBN 978-80-7375-200-2.
- SKLENÍKY REKREAČNÍ AREÁL SPYTIHNĚV, 2022. *Rekreační areál Skleníky*. Online. Skleníky rekreační areál Spytihněv. Dostupné z: <http://www.rs-skleniky.cz/index.php>. [cit. 2024-05-05].
- SLOWHOP, [2023?]. *Trendy v cestování 2023: Udržitelnost, cestování mimo sezónu, smysluplnost*. Online. SLOWHOP. Dostupné z: <https://slowhop.com/cs/trendy-v-cestovani-2023>. [cit. 2024-05-05].
- SUSKE, Petr, [2008?]. *Ekologická architektura ve stínu moderny: podstata, principy a mýty*. Extra (ERA). Brno: ERA. ISBN 978-80-7366-112-0.
- ŠINDLEROVÁ, Veronika, 2020. *Občanské vybavení: Principy a pravidla územního plánování*. Online. Ministerstvo pro místní rozvoj. Dostupné z: <https://www.uur.cz/media/okwplvmq/c4-2020-12-18-brozura.pdf>. [cit. 2024-05-05].
- ÚZK, 2024. *Nahlížení do KN*. Online. ÚZK: Státní správa zeměměřictví a katastru. Dostupné z: <https://sgi.nahlizenidokn.cuzk.cz/marushka/default.aspx?themeid=3&MarWindowName=Marushka&MarQueryId=6D2BCEB5&MarQParam0=767778&MarQParamCount=1>. [cit. 2024-05-12].
- VALENA, Tomáš, 2018. *Vztahy: o vazbě k místu v architektuře*. Praha: Zlatý řez. ISBN 978-80-88033-05-9.
- VONDRÁČKOVÁ, Simona, 2016. *Veřejný prostor a veřejná prostranství*. Online. Praha: České vysoké učení technické. ISBN 978-80-01-06078-0. Dostupné z: https://is.vstecb.cz/do/vste/ustav_technicko-technologicky/pr/TL02000559/uzitecne_zdroje/urbanismus/Verejny_prostor_a_veřejna_prostranstvi.pdf. [cit. 2024-05-05].
- WALSHAW, Emma, 2016. *Landscaping a steep or sloped site*. Online. First in architecture. Dostupné z: <https://www.firstinarchitecture.co.uk/landscaping-a-sloped-or-steep-site/>. [cit. 2024-05-05].
- WHYTE, William H., 2021. *The social life of small urban spaces*. 2nd ed. New York: Project for Public Spaces. ISBN 9780970632418.
- ZA MÁK, 2023. *Svatošské skály*. Online. Za Mák. Dostupné z: <https://atelierzamak.cz/portfolio/svatosske-skaly/>. [cit. 2024-05-05].

SEZNAM POUŽITÝCH SYMBOLŮ A ZKRATEK

atd a tak dále

tzv takzvaně

cca přibližně

KS kulturní středisko

LED elektroluminiscenční dioda

m² metr čtvereční

SEZNAM OBRÁZKŮ

Obrázek 1 Zleva: Nákladní auto/osobní auto, dodávkové auto/jízdní kolo (zdroj: Neufert, 1995)	9
Obrázek 2 Zleva: zeď na sucho, betonová opěrná zeď (zdroj: Neufert, 1995)	9
Obrázek 3 Sídlo v krajině. Capracotta, Isernia (zdroj: Norberg-Schulz, 2010)	13
Obrázek 4 Vnitřní místo ve městě. Il Campo, Siena (zdroj: Norberg-Schulz, 2010).....	13
Obrázek 5 Centrum kompozice Novodvorska (zdroj: Flekalová, Kulišťáková, 2011).....	15
Obrázek 6 Centrum kompozice Novodvorska – dnešní podoba (zdroj: Flekalová, Kulišťáková, 2011) 15	
Obrázek 7 Schéma krajinné kompozice s vyznačením významu jednotlivých kompozičních prvků a jednotlivých kompozičních celků (zdroj: Flekalová, Kulišťáková, 2011)	16
Obrázek 8 Průhledy – příklad grafické značky (zdroj: Rozmanová, Pokorná, 2019).....	16
Obrázek 9 Průhled zelení na zámek, Černá Hora (zdroj: Rozmanová, Pokorná, 2019)	16
Obrázek 10 Cílový bod pohledu – příklad grafické značky (zdroj: Rozmanová, Pokorná, 2019).....	17
Obrázek 11 Park Château de Courances, Paříž (zdroj: Prouza, 2015)	17
Obrázek 12 Situační výkres – zónování areálu (zdroj: Křenek, 2023).....	18
Obrázek 13 Vizualizace (zdroj: Za Mák, 2023)	19
Obrázek 14 Celková situace (zdroj: Ateliér VAS, 2021)	20
Obrázek 15 Celkové nadhledy (zdroj: Ateliér VAS, 2021).....	20
Obrázek 16 Půdorys, řezopohled (zdroj: M&P Architekti, 2022).....	21
Obrázek 17 Schémata, vizualizace (zdroj: M&P Architekti, 2022).....	21
Obrázek 18 Znak obce Topolná (zdroj: Obec Topolná, [b.d.]).....	23
Obrázek 19 Luh Napajedla (zdroj Luh Napajedla [b.d.]).....	25
Obrázek 20 Územní plán obce topolná (zdroj: Obec Topolná, 2012).....	27
Obrázek 21 Výřez z katastru nemovitostí (vlastní zpracování, zdroj: ÚZK, 2024)	27
Obrázek 22 Zleva Bůrovce – bazén, Bůrovce – kulturní dům (zdroj: Kapinus, 2008).....	28
Obrázek 23 Archivní ortofoto – Topolná 2003, (zdroj: Geoprohlížeč, 2003).....	28
Obrázek 24 Archivní ortofoto – Topolná 2018 (zdroj: Geoprohlížeč, 2018).....	28
Obrázek 25 Někteřá data z budování Bůrovců (zdroj: Knot, 2007).....	28
Obrázek 26 Zleva vstup do areálu, pohled na druhou stranu (zdroj: vlastní zpracování)	29
Obrázek 27 Pálenice (zdroj: vlastní zpracování).....	29
Obrázek 28 Zleva scéna s parketem, pohled na druhou stranu směr kulturní dům (zdroj: vlastní zpracování)	29
Obrázek 29 Zleva budky na občerstvení, scéna pohled ze svahu (zdroj: vlastní zpracování)	29
Obrázek 30 Kulturní dům (zdroj: vlastní zpracování).....	29
Obrázek 31 Zleva brána do areálu z místní obslužné komunikace, místní obslužná komunikace (zdroj: vlastní zpracování).....	30
Obrázek 32 Zleva prostor za potokem, nádrž (zdroj: vlastní zpracování)	30
Obrázek 33 Zleva horizont svahu, bývalý sad (zdroj: vlastní zpracování)	30
Obrázek 34 Pěší cesta z vesnice (zdroj: vlastní zpracování).....	30
Obrázek 35 Prvotní zóny a provoz (zdroj: vlastní zpracování).....	33
Obrázek 36 Prvotní navrhovaný stav (zdroj: vlastní zpracování)	33
Obrázek 37 Zákresy do fotek (zdroj: vlastní zpracování)	34
Obrázek 38 Vývoj navrhovaného stavu a využití (zdroj: vlastní zpracování).....	34
Obrázek 39 Zóny a jejich využití (zdroj: vlastní zpracování)	36
Obrázek 40 Uplatnění kompozičních principů v navrhovaném stavu (zdroj: vlastní zpracování)	37

SEZNAM TABULEK A GRAFŮ

Graf 1 Využití prostoru (zdroj: vlastní zpracování)	34
Graf 2 Zóny v areálu (zdroj: vlastní zpracování)	34
Graf 2 Vlastní preference využití areálu (zdroj: vlastní zpracování)	34

SEZNAM VÝKRESŮ

Výkres 1 Širší vztahy – situace (zdroj: vlastní zpracování)	23
Výkres 2 Analýza okolních služeb, dostupnost – situace (zdroj: vlastní zpracování)	25
Výkres 3 Stávající stav - situace (zdroj: vlastní zpracování).....	31
Výkres 4 Problémový výkres – situace (zdroj: vlastní zpracování)	37
Výkres 5 Navrhovaný stav - situace (zdroj: vlastní zpracování).....	38
Výkres 6 Nádhledová axonometrie (zdroj: vlastní zpracování).....	39
Výkres 7 Řezopohled A01, A02 (zdroj: vlastní zpracování).....	40
Výkres 8 Centrální část – navrhovaný stav (zdroj: vlastní zpracování).....	41
Výkres 9 Východní část – navrhovaný stav (zdroj: vlastní zpracování).....	42
Výkres 10 Severozápadní část – navrhovaný stav (zdroj: vlastní zpracování)	43
Výkres 11 Provozní řešení - situace (zdroj: vlastní zpracování).....	45
Výkres 12 Koncepce vegetace – příkladové obrázky (zdroj: vlastní zpracování)	47
Výkres 13 Koncepce vegetace – situace (zdroj: vlastní zpracování)	48
Výkres 14 Prvky, mobiliář, osvětlení – příkladové obrázky (zdroj: vlastní zpracování).....	50
Výkres 15 Prvky, mobiliář, osvětlení – situace (zdroj: vlastní zpracování).....	51
Výkres 16 Materiálové řešení – příkladové obrázky (zdroj: vlastní zpracování).....	53
Výkres 17 Příkladové referenční obrázky (zdroj: vlastní zpracování).....	54
Výkres 18 Příkladové referenční obrázky - situace (zdroj: vlastní zpracování).....	55

SEZNAM VIZUALIZACÍ

Vizualizace 1 Pohled od vstup do areálu (zdroj: vlastní zpracování)	56
Vizualizace 2 Pohled ze sadu na altán (zdroj: vlastní zpracování)	57
Vizualizace 3 Pohled z cyklolávky do areálu (zdroj: vlastní zpracování).....	58
Vizualizace 4 Pohled na ohniště a chatky (zdroj: vlastní zpracování)	59
Vizualizace 5 Pohled směr vinné sklepy (zdroj: vlastní zpracování).....	60
Vizualizace 6 Pohled směr zázemí v kempu (zdroj: vlastní zpracování).....	61
Vizualizace 7 Pohled na relaxační/oddávací místo (zdroj: vlastní zpracování)	62
Vizualizace 8 Pohled na molo (zdroj: vlastní zpracování).....	63
Vizualizace 9 Pohled na pálenici (zdroj: vlastní zpracování).....	64
Vizualizace 10 Pohled na budovu občerstvení u scény (zdroj: vlastní zpracování).....	65
Vizualizace 11 Pohled od občerstvení na scénu (zdroj: vlastní zpracování).....	66
Vizualizace 12 Pohled od posezení směr scéna (zdroj: vlastní zpracování)	67
Vizualizace 13 Pohled ze sedacích schodů směr scéna (zdroj: vlastní zpracování).....	68
Vizualizace 14 Pohled na scénu a parket (zdroj: vlastní zpracování)	69

SEZNAM PŘÍLOH

Příloha P I: CD (s elektronickou podobou práce)